ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2002

Vyhlásené: 31.07.2002 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

422

ZÁKON

z 20. júna 2002,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 57/1965 Zb., zákona č. 58/1969 Zb., zákona č. 149/1969 Zb., zákona č. 48/1973 Zb., zákona č. 29/1978 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 178/1990 Zb., zákona č. 303/1990 Zb., zákona č. 558/1991 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 6/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 178/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 247/1994 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 222/1998 Z. z., zákona č. 256/1998 Z. z., zákona č. 272/1999 Z. z., zákona č. 173/2000 Z. z., zákona č. 366/2000 Z. z., zákona č. 253/2001 Z. z., zákona č. 182/2002 Z. z. a zákona č. 215/2002 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 12 ods. 2 sa vypúšťajú slová „Slovenskej republiky" a slová „kapitáni lodí na diaľkových plavbách[8])" sa nahrádzajú slovami „velitelia námorných lodí[8])".
2. V poznámke pod čiarou k odkazu 8 sa citácia „§ 24 písm. s) zákona č. 435/2000 Z. z." nahrádza citáciou „§ 30 zákona č. 435/2000 Z. z.".
3. § 12 sa dopĺňa odsekmi 13 a 14, ktoré znejú:

„(13) Informačno-technickými prostriedkami sa na účely tohto zákona rozumejú elektrotechnické, rádiotechnické, fototechnické, optické, mechanické, chemické a iné technické prostriedky a zariadenia alebo ich súbory použité utajovaným spôsobom pri odpočúvaní a zázname telekomunikačných činností (§ 88) alebo vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo iných záznamov (§ 88e), ak sa ich použitím zasahuje do základných ľudských práv a slobôd. Na spracúvanie informácií získaných použitím informačno-technických prostriedkov, ich evidenciu, dokumentáciu, ukladanie a vyraďovanie sa vzťahujú osobitné predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak. Prevádzkovatelia verejných telefónnych sietí, poskytovatelia verejných telekomunikačných služieb, poskytovatelia ostatných telekomunikačných služieb a ich zamestnanci sú povinní na žiadosť bezplatne a bezodkladne poskytnúť nevyhnutnú súčinnosť pri použití informačno-technických prostriedkov; nemôžu sa pritom dovolávať povinnosti mlčanlivosti ustanovenej podľa osobitných zákonov.

(14) Prostriedkami operatívno-pátracej činnosti sa na účely tohto zákona rozumejú kontrolovaná dodávka (§ 88a), agent (§ 88b), predstieraný prevod (§ 88c) a sledovanie osôb a vecí (§ 88d).".

4. V § 14 ods. 1 písm. a) sa vypúšťajú slová „v činnej službe".

5. V § 14 ods. 1 písmeno c) znie:

„c) príslušníci ozbrojených síl vysielajúceho štátu pre trestné činy spáchané na území Slovenskej republiky v rozsahu uvedenom vo vyhlásenej medzinárodnej zmluve, ktorou je Slovenská republika viazaná,".

6. V § 14 ods. 1 sa vypúšťa písmeno d).

Doterajšie písmeno e) sa označuje ako písmeno d).

7. V § 14 odsek 3 znie:

„(3) Právomoci vojenských súdov podliehajú aj civilné osoby pre trestné činy vojnovej zrady (§ 114 Tr. zák.), služby v cudzom vojsku (§ 115 Tr. zák.) a nenastúpenia služby v ozbrojených silách (§ 269 až 271 Tr. zák.).".

8. Doterajší text § 25 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Návrh procesnej strany na odňatie a prikázanie veci nebráni vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania, ak podľa súdu návrh neobsahuje dôležitý dôvod podľa odseku 1. O návrhu procesnej strany, ktorý je založený na tých istých dôvodoch, pre ktorý už bolo rozhodnuté, sa nekoná.".

9. V § 26 ods. 2 sa na konci pripájajú tieto slová: „s výnimkou úkonov podľa § 26a".

10. Za § 26 sa vkladá § 26a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 26a
Osobitná príslušnosť súdu na vydanie príkazu na niektoré úkony pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní

Na vydanie príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností, príkazu na použitie agenta a príkazu na vyhotovovanie obrazových, zvukových a iných záznamov je pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní príslušný krajský súd a vyšší vojenský súd, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý podal príslušný návrh.".

11. Doterajší text § 28 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Ak si obvinený podľa § 2 ods. 14 zvolí jazyk, na ktorý nie je v zozname tlmočníkov zapísaný žiadny tlmočník, alebo vec neznesie odklad a zapísaní tlmočníci sú nedosiahnuteľní, ustanoví orgán činný v trestnom konaní tlmočníka na úradný jazyk štátu, ktorého je obvinený štátnym občanom; ak ide o osobu bez štátneho občianstva, štátu, na ktorého území obvinený býva.".

12. Za § 29 sa vkladá § 29a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 29a
Vyšší súdny úradník

Vyšší súdny úradník môže v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom vydať rozhodnutia alebo vykonať iné úkony v trestnom konaní. Osobitný zákon ustanovuje, kedy môže vyšší súdny úradník konať samostatne a kedy na základe poverenia vydaného sudcom.".

13. V § 30 ods. 1 sa za slovo „prísediaci," vkladajú slová „vyšší súdny úradník,".

14. § 44 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) Ak je počet poškodených mimoriadne vysoký a jednotlivým výkonom ich práv by mohol byť ohrozený rýchly priebeh trestného stíhania, rozhodne predseda senátu a v prípravnom

konaní na návrh prokurátora sudca, že poškodení môžu svoje práva v trestnom konaní uplatňovať prostredníctvom spoločného splnomocnenca, ktorého si zvolia. Rozhodnutie oznámi v konaní pred súdom súd a v prípravnom konaní prokurátor tým poškodeným, ktorí si už uplatnili nárok na náhradu škody; ostatným poškodeným sa rozhodnutie oznámi pri prvom úkone trestného konania, na ktorý sa predvolávajú alebo o ktorom sa vyrozumievajú. Ak by celkový počet zvolených splnomocnencov prekročil viac ako desať osôb a poškodení sa medzi sebou nedohodnú, uskutoční výber s prihliadnutím na záujem poškodených súd. Spoločný splnomocnenec vykonáva práva poškodených, ktorých zastupuje, vrátane uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní.".

15. V § 45 ods. 2 sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie:

„V prípade trestných činov spáchaných voči blízkej osobe alebo zverenej osobe, ak je poškodeným maloletá osoba, sa za opatrovníka ustanoví najmä orgán poverený starostlivosťou o mládež alebo zástupca občianskeho združenia so zameraním na ochranu ľudských práv.".

16. V § 55 ods. 4 sa na konci pripája táto veta:

„Prepis zvukového záznamu sa priloží k zápisnici.".

17. § 67 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ak bol obvinený prepustený z väzby, môže byť v tej istej veci vzatý do väzby, ak

a) je na úteku alebo sa skrýva, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, nezdržiava sa na adrese, ktorú uviedol orgánom činným v trestnom konaní, nepreberá zásielky alebo nerešpektuje príkazy orgánov činných v trestnom konaní,

b) pôsobí na svedkov alebo spoluobvinených, alebo ináč marí objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c) je obvinený pre ďalší úmyselný trestný čin.".

18. Za § 71 sa vkladá § 71a, ktorý znie:

„§ 71a

(1) Väzba podľa § 67 ods. 3 v prípravnom konaní a v konaní pred súdom môže trvať najviac tri mesiace.

(2) Ak vo veci už vykonaná väzba spolu s väzbou podľa tohto ustanovenia presiahne lehoty uvedené v § 71 ods. 1 alebo 2 a pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov nebolo možné trestné stíhanie v tejto lehote skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, postupuje sa podľa ustanovení § 71 ods. 1 až 9. Celková doba trvania väzby však nesmie presiahnuť tri roky a pri obzvlášť závažných trestných činoch päť rokov.

(3) Návrh na predĺženie väzby podľa § 71 ods. 1 a 2 treba doručiť súdu najneskôr desať dní pred skončením trojmesačnej lehoty uvedenej v odseku 1.".

19. Nadpis pod § 75 znie:

„Zadržanie obvineného vyšetrovateľom alebo policajným orgánom".

20. V § 75 prvej vete sa za slovo „vyšetrovateľ" vkladajú slová „alebo policajný orgán".

21. V § 76 ods. 1 až 4 sa za slovo „vyšetrovateľ" vkladajú slová „alebo policajný orgán".

22. V § 76 ods. 2 sa na konci pripájajú tieto slová: „alebo policajnému orgánu".

23. V § 79c odsek 1 znie:

„(1) Ak sú vecou dôležitou pre trestné konanie peniaze na účte v banke alebo pobočke zahraničnej banky,[9]) môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor dať príkaz, aby peniaze boli zaistené priamo na účte.".

24. V § 79c ods. 5 sa za slovo „banke" vkladajú slová „alebo pobočke zahraničnej banky".

25. V poznámke pod čiarou k odkazu 9 sa citácia „§ 1 ods. 1, § 2 a § 3 ods. 1 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov" nahrádza citáciou „§ 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.".

26. Za § 79c sa vkladá § 79d, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 79d
Zaistenie zaknihovaných cenných papierov

(1) Ak vecou dôležitou pre trestné konanie sú zaknihované cenné papiere, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor vydať príkaz na registráciu pozastavenia práva nakladať s cennými papiermi.

(2) Ak zaistenie zaknihovaných cenných papierov na účely trestného konania už nie je potrebné, vydá predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor bezodkladne príkaz na registráciu zrušenia pozastavenia práva nakladať s cennými papiermi.

(3) Príkaz podľa odsekov 1 a 2 musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený.".

27. V nadpise šiesteho oddielu štvrtej hlavy a v § 88 sa slová „telekomunikačnej prevádzky" nahrádzajú slovami „telekomunikačných činností".

28. V § 88 odsek 1 znie:

„(1) V trestnom konaní pre obzvlášť závažný trestný čin, korupciu, trestný čin podľa § 158 Trestného zákona alebo pre iný úmyselný trestný čin, na ktorého konanie zaväzuje vyhlásená medzinárodná zmluva, možno vydať príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností, ak možno dôvodne predpokladať, že zistené skutočnosti budú významné pre trestné konanie. Ak sa pri odpočúvaní a zaznamenávaní telekomunikačných činností zistí, že obvinený komunikuje so svojím obhajcom, takto získané informácie nie je možné na účely trestného konania použiť a musia sa predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť; to neplatí, ak ide o informácie, ktoré sa vzťahujú na vec, v ktorej obhajca nezastupuje obvineného.".

29. V § 88 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností vydáva písomne pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora, v konaní pred súdom aj bez takého návrhu sudca alebo predseda senátu. Ak ide o vec, ktorá neznesie odklad, a písomný príkaz sudcu nie je možné získať vopred, môže pred začatím trestného stíhania vydať príkaz prokurátor, ak odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností nie je spojený so vstupom do bytu iného; takýto príkaz musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť sudca, inak stráca platnosť, a takto získané informácie nie je možné na účely trestného konania použiť a musia sa predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť.".
Doterajšie odseky 2 až 5 sa označujú ako odseky 3 až 6.

30. V § 88 odsek 4 znie:

„(4) V trestnom konaní pre iný úmyselný trestný čin, ako je uvedený v odseku 1, môže vydať príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora, v konaní pred súdom aj bez takého návrhu sudca alebo predseda senátu len so súhlasom účastníka odpočúvaného alebo zaznamenávaného telekomunikačného zariadenia.".

31. V § 88 ods. 5 sa vypúšťa posledná veta.

32. V § 88 sa za odsek 5 vkladajú nové odseky 6 a 7, ktoré znejú:

„(6) Príslušný orgán policajného zboru je povinný sústavne skúmať trvanie dôvodov, ktoré viedli k vydaniu príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností. Ak dôvody pominuli, odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností sa musí skončiť, a to aj pred uplynutím lehoty uvedenej v odseku 3. Túto skutočnosť bezodkladne písomne oznámi príslušný orgán Policajného zboru tomu, kto vydal príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností.

(7) V inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností vykonal, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci vedie trestné konanie pre trestný čin uvedený v odseku 1.".
Doterajší odsek 6 sa označuje ako odsek 8.

33. V § 88 ods. 8 sa slová „zničiť podľa predpisov o skartácii, ktorými je orgán činný v trestnom konaní alebo príslušný orgán Policajného zboru viazaný" nahrádzajú slovami "predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť".

34. Nadpis nad § 88b znie:

„Ôsmy oddiel

Agent".

35. V § 88b ods. 5 a 6 sa slová „pred začatím prípravného konania" nahrádzajú slovami „pred začatím trestného stíhania".

36. Za § 88b sa vkladá nový deviaty oddiel, ktorý vrátane nadpisu znie:

„Deviaty oddiel
Predstieraný prevod, sledovanie osôb a vecí a vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov

§ 88c
Predstieraný prevod

(1) Predstieraným prevodom sa rozumie predstieranie kúpy, predaja alebo iného spôsobu prevodu predmetu plnenia, na ktorého držanie sa vyžaduje osobitné povolenie, ktorého držanie je zakázané, ktorý pochádza z trestného činu alebo ktorý je určený na spáchanie trestného činu. Predstieraný prevod možno vykonať v trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu, trestný čin podľa § 158 Trestného zákona alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje vyhlásená medzinárodná zmluva, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie.

(2) Príkaz na predstieraný prevod vydáva písomne pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní prokurátor, v konaní pred súdom sudca alebo predseda senátu.

(3) Predstieraný prevod vykonáva orgán poverený príslušným ministrom (ďalej len „príslušný orgán"), ktorým je

a) minister vnútra, ak ide o Policajný zbor,

b) minister spravodlivosti, ak ide o Zbor väzenskej a justičnej stráže,

c) minister financií, ak ide o colné orgány a daňové orgány,

d) minister obrany, ak ide o Vojenskú políciu,

e) minister dopravy, pôšt a telekomunikácií, ak ide o Železničnú políciu.

(4) Príkaz na predstieraný prevod môže byť vydaný len na základe písomnej žiadosti vyšetrovateľa, policajného orgánu alebo príslušného orgánu (odsek 3) a v konaní pred súdom na písomnú žiadosť prokurátora. Žiadosť musí byť odôvodnená podozrením z konkrétnej trestnej činnosti, ako aj údajmi o osobách a veciach, ktorých sa predstieraný prevod týka, ak sú tieto údaje známe.

(5) Bez príkazu podľa odseku 2 sa môže uskutočniť predstieraný prevod len vtedy, ak vec neznesie odklad a písomný príkaz nie je možné získať vopred; príslušný orgán je však povinný o príkaz bezodkladne požiadať. Ak nebude príkaz do 24 hodín vydaný, príslušný orgán je povinný predstieraný prevod skončiť a takto získané informácie nie je možné použiť a musia sa predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť.

(6) Ak sa má záznam vyhotovený pri predstieranom prevode použiť ako dôkaz, postupuje sa podľa § 88 ods. 5.

(7) Pri postupe podľa odseku 1 možno v prípade potreby použiť vhodný prostriedok na zachytenie priebehu úkonu.

§ 88d
Sledovanie osôb a vecí

(1) Sledovaním osoby a veci (ďalej len „sledovanie") sa rozumie získavanie informácií o pohybe a činnosti osoby alebo o pohybe veci, ktoré sa vykonáva utajovaným spôsobom; sledovanie možno vykonať v trestnom konaní o úmyselnom trestnom čine, ak možno dôvodne predpokladať, že ním zistené skutočnosti budú významné pre trestné konanie.

(2) Príkaz na sledovanie vydáva písomne pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní prokurátor, v konaní pred súdom sudca alebo predseda senátu.

(3) Sledovanie vykonáva príslušný orgán Policajného zboru. Ak sa pri sledovaní zistí, že obvinený komunikuje so svojím obhajcom, takto získané informácie nie je možné použiť na účely trestného konania a musia sa predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť; to neplatí, ak ide o informácie, ktoré sa vzťahujú na vec, v ktorej obhajca nezastupuje obvineného.

(4) Ak je nevyhnutne potrebné, aby sa sledovanie vykonalo v obydlí (§ 82 ods. 1) alebo v priestoroch neslúžiacich na bývanie, alebo na pozemkoch, ktoré nie sú verejne prístupné (§ 82 ods. 2), alebo s využitím informačno-technických prostriedkov (§ 12 ods. 13), príkaz na sledovanie vydáva pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora, v konaní pred súdom aj bez takého návrhu sudca alebo predseda senátu, ak skutočnosti významné pre trestné konanie nie je možné získať pri vykonaní sledovania iným spôsobom; v príkaze sa uvedie obydlie alebo priestory neslúžiace na bývanie, alebo pozemky, ktoré nie sú verejne prístupné, v ktorých sa má vykonať sledovanie, alebo druh informačno-technického prostriedku, ktorý sa má použiť. Ak vec neznesie odklad, môže namiesto príslušného sudcu alebo predsedu senátu (§ 18) vydať príkaz sudca alebo predseda senátu súdu, v ktorého obvode sa má vykonať sledovanie. Pri vstupe do obydlia alebo priestorov neslúžiacich na bývanie, alebo na pozemky, ktoré nie sú verejne prístupné, sa nesmú vykonať iné úkony ako tie, ktoré sú nevyhnutné na vykonanie sledovania.

(5) Príkaz na sledovanie môže byť vydaný len na základe písomnej žiadosti vyšetrovateľa, policajného orgánu alebo príslušného orgánu Policajného zboru a v konaní pred súdom na písomnú žiadosť prokurátora. Žiadosť musí byť odôvodnená podozrením z konkrétnej trestnej činnosti, ako aj údajmi o osobách a veciach, ktoré

majú byť sledované, ak sú tieto údaje známe. V príkaze musí byť ustanovená doba, počas ktorej bude sledovanie vykonávané; táto doba nesmie byť dlhšia ako šesť mesiacov. Ten, kto vydal príkaz na sledovanie, môže dobu sledovania písomne predĺžiť najviac o ďalších šesť mesiacov, a to aj opakovane.

(6) Príslušný orgán Policajného zboru je povinný sústavne skúmať trvanie dôvodov, ktoré viedli k vydaniu príkazu na sledovanie. Ak dôvody pominuli, sledovanie sa musí skončiť, a to aj pred uplynutím doby uvedenej v odseku 5. Túto skutočnosť bezodkladne písomne oznámi príslušný orgán Policajného zboru tomu, kto vydal príkaz na sledovanie.

(7) Ak vec neznesie odklad a písomný príkaz nie je možné získať vopred, možno sledovanie začať aj bez príkazu, ak nejde o prípady uvedené v odseku 4. Príslušný orgán Policajného zboru je však povinný bezodkladne dodatočne požiadať o vydanie príkazu. Ak príkaz nebude do 24 hodín vydaný, musí sa sledovanie skončiť a takto získané informácie nie je možné použiť a musia sa predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť.

(8) Ak sa má záznam vyhotovený pri sledovaní použiť ako dôkaz, postupuje sa podľa § 88 ods. 5.

(9) V inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej bolo sledovanie vykonané, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci vedie trestné konanie pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu, trestný čin podľa § 158 Trestného zákona alebo pre iný úmyselný trestný čin, o ktorom na konanie zaväzuje vyhlásená medzinárodná zmluva.

(10) Ak pri sledovaní neboli zistené skutočnosti dôležité pre trestné konanie, treba vyhotovené záznamy predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť.

§ 88e
Vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov

(1) V trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, korupciu, trestný čin podľa § 158 Trestného zákona alebo pre iný úmyselný trestný čin, na konanie ktorého zaväzuje vyhlásená medzinárodná zmluva, možno vykonať vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov, ak možno dôvodne predpokladať, že ním zistené skutočnosti budú významné pre trestné konanie.

(2) Príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov vydáva písomne pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora, v konaní pred súdom aj bez takého návrhu sudca alebo predseda senátu. Ak ide o vec, ktorá neznesie odklad, a písomný príkaz sudcu nie je možné získať vopred, môže pred začatím trestného stíhania vydať príkaz prokurátor; taký príkaz musí najneskôr do 24 hodín od jeho vydania potvrdiť sudca, inak stráca platnosť, a takto získané informácie nie je možné na účely trestného konania použiť a musia sa predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť.

(3) Vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov vykonáva príslušný orgán Policajného zboru. Ak sa pri vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo iných záznamov zistí, že obvinený komunikuje so svojím obhajcom, takto získané informácie nie je možné použiť na účely trestného konania a musia sa predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť; to neplatí, ak ide o informácie, ktoré sa vzťahujú na vec, v ktorej obhajca nezastupuje obvineného.

(4) Ak je nevyhnutne potrebné, aby sa vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov vykonalo v obydlí (§ 82 ods. 1) alebo v priestoroch neslúžiacich na bývanie, alebo na pozemkoch, ktoré nie sú verejne prístupné (§ 82 ods. 2), príkaz vydáva pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora, v konaní pred súdom aj bez takého návrhu sudca alebo predseda senátu, ak skutočnosti významné pre trestné konanie nie je možné získať vyhotovovaním obrazových, zvukových alebo iných záznamov iným spôsobom; v príkaze sa uvedie obydlie alebo priestory neslúžiace na bývanie, alebo pozemky, ktoré nie sú verejne prístupné, v ktorých sa má vykonať obrazový, zvukový alebo iný záznam. Ak vec neznesie odklad, môže namiesto príslušného sudcu alebo predsedu senátu (§ 18) vydať príkaz sudca alebo predseda senátu súdu, v ktorého obvode sa má vykonať vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov. Pri vstupe do obydlia alebo priestorov neslúžiacich na bývanie, alebo na pozemky, ktoré nie sú verejne prístupné, sa nesmú vykonať iné úkony ako tie, ktoré sú nevyhnutné na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo iných záznamov.

(5) Príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov môže byť vydaný len na základe písomnej žiadosti, ktorá musí byť odôvodnená podozrením z konkrétnej trestnej činnosti, ako aj údajmi o osobách a veciach, ktorých sa vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov týka, ak sú tieto údaje známe. V príkaze musí byť ustanovená doba, počas ktorej bude vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov vykonávané; táto doba nesmie byť dlhšia ako šesť mesiacov. Ten, kto vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov, môže dobu písomne predĺžiť najviac o ďalších šesť mesiacov, a to aj opakovane.

(6) Príslušný orgán Policajného zboru je povinný sústavne skúmať trvanie dôvodov, ktoré viedli k vydaniu príkazu na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov. Ak dôvody pominuli, vyhotovovanie týchto záznamov sa musí skončiť, a to aj pred uplynutím doby uvedenej v odseku 5. Túto skutočnosť bezodkladne písomne oznámi príslušný orgán Policajného zboru tomu, kto vydal príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov.

(7) Ak sa má obrazový, zvukový alebo iný záznam použiť ako dôkaz, postupuje sa podľa § 88 ods. 5.

(8) V inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej boli vyhotovené obrazové, zvukové alebo iné záznamy, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci vedie trestné konanie pre trestný čin uvedený v odseku 1.

(9) Ak sa pri vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo iných záznamov nezistili skutočnosti významné pre trestné konanie, príslušný orgán musí získané záznamy predpísaným spôsobom bezodkladne zničiť.".

37. V § 89 odsek 2 znie:

„(2) Za dôkaz môže poslúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo bolo získané zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie (§ 59 ods. 2), použitie informačno-technických prostriedkov (§ 12 ods. 13) a prostriedkov operatívno-pátracej činnosti (§ 12 ods. 14).".

38. § 102 sa dopĺňa odsekmi 3 a 4, ktoré znejú:

„(3) Ak je ako svedok vyslúchaná osoba mladšia ako 15 rokov a ak ide o trestný čin spáchaný voči blízkej osobe alebo zverenej osobe, alebo je zrejmé z okolností prípadu, že opätovná výpoveď osoby mladšej ako 15 rokov môže byť ovplyvnená, alebo je odôvodnený predpoklad, že výsluch by mohol ovplyvňovať duševný a mravný vývoj osoby mladšej ako 15 rokov, výsluch sa vykoná s využitím technických zariadení určených na prenos zvuku a obrazu tak, aby osoba mladšia ako 15 rokov mohla byť v ďalšom konaní vyslúchnutá len výnimočne. Ďalší výsluch osoby mladšej ako 15 rokov sa v prípravnom konaní môže vykonať len so súhlasom jej zákonného zástupcu a v prípadoch podľa § 45 ods. 2 so súhlasom opatrovníka.

(4) Ak bola osoba mladšia ako 15 rokov vyslúchnutá podľa odseku 3, v konaní pred súdom sa pri vykonávaní tohto dôkazu postupuje podľa § 212; výsluch tohto svedka možno v konaní pred súdom vykonať len výnimočne.".

39. V § 146 ods. 1 sa na konci pripája táto veta:

„Ak ide o uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom, môže sťažnosti vyhovieť predseda senátu a v prípravnom konaní sudca; ak predseda senátu alebo sudca rozhodne o sťažnosti sám, považuje sa jeho rozhodnutie za rozhodnutie súdu prvého stupňa; proti nemu je prípustná sťažnosť podľa všeobecných ustanovení o sťažnosti.".

40. V § 157 ods. 1 sa vypúšťajú slová „(§ 158 ods. 1) alebo iné fyzické osoby alebo právnické osoby".

41. V § 157 sa v odseku 2 vypúšťa druhá veta a vypúšťa sa odsek 3.

42. § 158 znie:

„§ 158

(1) Oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin sa podáva prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu; tí sú povinní poučiť oznamovateľa o zodpovednosti za uvedenie vedome nepravdivých údajov. Prokurátor môže prijaté oznámenie odovzdať na vybavenie vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu.

(2) Oznamovateľ má právo žiadať prokurátora, aby preskúmal postup vyšetrovateľa alebo policajného orgánu po podaní oznámenia (odsek 1). Túto žiadosť treba prokurátorovi ihneď predložiť. O výsledku preskúmania musí byť oznamovateľ prokurátorom upovedomený do 30 dní.".

43. V § 159 odsek 1 znie:

„(1) Ak nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa odseku 2 alebo 3, prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán uznesením vec

a) odovzdá príslušnému orgánu na prejednanie priestupku alebo iného správneho deliktu,

b) odovzdá inému orgánu na disciplinárne konanie alebo kárne prejednanie,

c) odmietne.".

44. V § 159 odsek 4 znie:

„(4) Uznesenie podľa odsekov 1 až 3 sa doručí oznamovateľovi a poškodenému, ak je známy. Oznamovateľ a poškodený môžu proti uzneseniu podať sťažnosť. Uznesenie podľa odsekov 1 až 3 treba doručiť do 48 hodín prokurátorovi, ktorý je oprávnený ho preskúmať a nezákonné alebo neopodstatnené uznesenie zrušiť.".

45. V § 159 sa vypúšťa odsek 5.

46. V § 160 odsek 1 znie:

„(1) Ak oznámenie (§ 158 ods.1) neobsahuje skutočnosti vylučujúce, že bol spáchaný trestný čin a nie je dôvod na postup podľa § 159 ods. 1, 2 alebo 3, vyšetrovateľ alebo policajný orgán začne bezodkladne trestné stíhanie; ak je oznámenie potrebné doplniť, vyšetrovateľ alebo policajný orgán oznámenie bezodkladne doplní a začne trestné stíhanie najneskôr do 30 dní od doručenia oznámenia, ak nie je dôvod na postup podľa § 159 ods. 1, 2 alebo 3. Trestné stíhanie sa začína vydaním uznesenia. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne vyšetrovateľ alebo policajný orgán trestné stíhanie vykonaním neopakovateľného alebo neodkladného úkonu. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté trestné stíhanie. Uznesenie sa doručí oznamovateľovi a poškodenému, ak je známy. Uznesenie treba doručiť prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.".

47. V § 160 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Vyšetrovateľ alebo policajný orgán postupuje primerane podľa odseku 1, ak sa o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie inak ako z oznámenia (§ 158 ods. 1).".
Doterajšie odseky 2 až 4 sa označujú ako odseky 3 až 5.

48. V § 160 odsek 5 znie:

„(5) Neodkladným úkonom je úkon, ktorý vzhľadom na nebezpečenstvo jeho zmarenia, zničenia alebo straty neznesie z hľadiska účelu trestného konania odklad do začatia trestného stíhania. Neopakovateľným úkonom je úkon, ktorý nebude možné vykonať pred súdom.".

49. § 161 vrátane nadpisu znie:

„§ 161
Vyšetrovacie orgány

(1) Vyšetrovanie vykonáva vyšetrovateľ Policajného zboru, skrátené vyšetrovanie vykonáva policajný orgán.

(2) Vyšetrovanie sa vykonáva o trestných činoch, o ktorých sa nevykonáva skrátené vyšetrovanie (§ 168).

(3) Vyšetrovanie sa vykonáva aj o trestných činoch, o ktorých sa inak vykonáva skrátené vyšetrovanie,

a) ak je obvinený vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave,

b) ak ide o konanie proti mladistvému, ušlému alebo proti osobe, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, alebo ak sú vzhľadom na telesné alebo duševné chyby obvineného pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa brániť alebo

c) ak to nariadi prokurátor.

(4) Vyšetrovanie sa vykonáva aj pri súbehu trestných činov, ak sa má aspoň o jednom trestnom čine vykonávať vyšetrovanie.

(5) Ak sa v tomto zákone používa pojem vyšetrovanie, rozumie sa tým aj skrátené vyšetrovanie, ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.".

50. V § 163 ods. 1 v prvej, štvrtej a piatej vete a v § 163 ods. 3 a 6 sa za slovo „vyšetrovateľ" vkladajú slová „alebo policajný orgán".

51. V § 163 odsek 4 znie:

„(4) Ak v priebehu vyšetrovania vyjde najavo, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, je iným trestným činom alebo aj ďalším trestným činom, ako bol uvedený v uznesení o vznesení obvinenia, vyšetrovateľ alebo policajný orgán upozorní obvineného na túto okolnosť a takéto upozornenie zaznačí v zápisnici.".

52. V § 163a ods. 1 sa vypúšťajú slová „násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a", „221,", „obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1, vydierania podľa § 235 ods. 1, porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1," a slová „a trestné stíhanie pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 proti tomu, kto je alebo v čase spáchania činu bol vo vzťahu k poškodenému manželom alebo druhom".

53. V § 164 odsek 1 znie:

„(1) Vyšetrovateľ vykonáva vyšetrovanie a policajný orgán skrátené vyšetrovanie spravidla osobne. Úkony, ktoré boli vykonané pred začatím trestného stíhania, nemusí vyšetrovateľ a policajný orgán opakovať, ak boli vykonané spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona.".

54. V § 164 ods. 2 sa za slovo „Vyšetrovateľ" vkladajú slová „alebo policajný orgán".

55. V § 164 ods. 3 sa za slovo „vyšetrovateľ" vkladajú slová „alebo policajný orgán".

56. V § 164 ods. 4 v prvej vete sa za slovo „vyšetrovateľ" vkladajú slová „alebo policajný orgán" a druhá a tretia veta sa vypúšťajú.

57. V § 165 ods. 1 sa slová „úkonoch; môže" nahrádzajú slovami „úkonoch; pri skrátenom vyšetrovaní má obhajca právo od vznesenia obvinenia byť prítomný pri vyšetrovacích úkonoch, na ktorých má právo zúčastniť sa obvinený. Obhajca môže".

58. V § 165 ods. 2 sa za slovo „vyšetrovateľovi" vkladajú slová „alebo policajnému orgánu" a za slovo „vyšetrovateľ" sa vkladajú slová „alebo policajný orgán".

59. V § 166 ods. 1 a 2 sa za slovo „vyšetrovateľ" vkladajú slová „alebo policajný orgán".

60. V § 166 ods. 3 prvá veta znie:

„Ak po skončení vyšetrovania nerozhodne vyšetrovateľ podľa § 171, 172 alebo § 173 ods. 1 a policajný orgán podľa § 173 ods. 1, predloží spis prokurátorovi s návrhom na podanie obžaloby, podmienečné zastavenie trestného stíhania alebo schválenie zmieru; policajný orgán aj na rozhodnutie podľa § 171 alebo § 172.".

61. V nadpise pod § 167 a v § 167 sa na konci prvej vety za slovo „vyšetrovateľa" pripájajú tieto slová: „alebo policajného orgánu".

62. Tretí oddiel desiatej hlavy znie:

„Tretí oddiel
Skrátené vyšetrovanie

§ 168
Rozsah skráteného vyšetrovania

(1) Skrátené vyšetrovanie sa vykonáva o trestných činoch, pre ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje tri roky.

(2) Skrátené vyšetrovanie treba skončiť najneskôr do jedného mesiaca od vznesenia obvinenia.

(3) Ak v odôvodnených prípadoch nie je možné skrátené vyšetrovanie skončiť v lehote podľa odseku 2, prokurátor môže písomne túto lehotu predĺžiť najviac o ďalších 30 dní.

§ 169
Postup pri skrátenom vyšetrovaní

Pri skrátenom vyšetrovaní postupuje policajný orgán podľa ustanovení tohto zákona o vyšetrovaní. Výsluch svedka podľa § 101 až 103 však vykoná len vtedy, ak ide o neopakovateľný alebo neodkladný úkon alebo ak ide o svedka, ktorý bol osobne prítomný pri páchaní trestného činu, alebo o svedka, ktorý má poznatky o osobe, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu; v ostatných prípadoch vyžiada vysvetlenie, o ktorom spíše záznam.".

63. V § 171 ods. 1 sa za slovo „Vyšetrovateľ" vkladajú slová „a v skrátenom vyšetrovaní prokurátor" a slová „posúdiť ako priestupok" sa nahrádzajú slovami „prejednať ako priestupok, iný správny delikt, disciplinárne previnenie".

64. V § 172 ods. 1 a 2 sa za slovo „Vyšetrovateľ" vkladajú slová „a v skrátenom vyšetrovaní prokurátor".

65. V § 173 ods. 1 sa za slovo „Vyšetrovateľ" vkladajú slová „alebo policajný orgán".

66. V § 173 ods. 1 písm. c) sa vypúšťa slovo „alebo".

67. V § 173 ods. 1 sa za písmeno d) vkladá nové písmeno e), ktoré znie:

„e) ak Ústavný súd pozastaví účinnosť právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ktorého použitie je rozhodujúce pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej, alebo".

Doterajšie písmeno e) sa označuje ako písmeno f).

68. V § 173 sa vypúšťa odsek 2.

Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 2 a 3.

69. V § 173 ods. 3 sa vypúšťa slovo „vyšetrovateľa".

70. V § 174 ods. 1 sa za slovo „zákonnosti" vkladajú slová „pred začatím trestného stíhania podľa § 157 až 159 a".

71. V § 174 ods. 2 písm. a) sa za slovo „vyšetrovanie" vkladajú slová „a skrátené vyšetrovanie".

72. V § 174 ods. 2 písm. b) sa slová „policajného orgánu spisy" nahrádzajú slovami „policajného orgánu alebo od príslušného orgánu (§ 88c ods. 3) spisy vrátane spisov vo veciach, v ktorých nebolo začaté trestné stíhanie," a za slovo „vyšetrovateľ" sa vkladajú slová „alebo policajný orgán".

73. V § 174 ods. 2 písm. c) sa za slová „vyšetrovanie" vkladajú slová „alebo skrátené vyšetrovanie", za slová „pre vyšetrovateľa" vkladajú slová „alebo policajný orgán" a za slová „proti rozhodnutiu vyšetrovateľa" sa pripájajú tieto slová: „alebo policajného orgánu".

74. V § 174 ods. 2 písm. d) a f) sa za slovo „vyšetrovateľovi" vkladajú slová „alebo policajnému orgánu".

75. V § 174 ods. 2 písm. e) za slovo „pri" sa vkladajú slová „uznesení podľa § 159,".

76. V § 174 sa odsek 2 dopĺňa písmenom g), ktoré znie:

„g) nariadiť vo veci, v ktorej sa vykonáva skrátené vyšetrovanie, aby v nej bolo vykonané vyšetrovanie, ak to okolnosti odôvodňujú.".

77. § 175 sa dopĺňa písmenom g), ktoré znie:

„g) vyžiadať súhlas na vznesenie obvinenia, zadržanie alebo podanie návrhu na vzatie do väzby osoby, u ktorej je na taký úkon potrebný súhlas Národnej rady Slovenskej republiky alebo Ústavného súdu.".

78. V § 177 písm. d) sa za slová „ustanovení zákona" vkladá bodkočiarka a slová „to neplatí, ak sa vo veci vykonalo skrátené vyšetrovanie".

79. V § 186 písm. c) a v § 188 ods. 1 písm. d) sa slová „až d)" nahrádzajú slovami „až e)".

80. V § 188 ods. 1 písmeno e) znie:

„e) vráti vec prokurátorovi na došetrenie, ak je to potrebné na odstránenie závažných procesných chýb prípravného konania alebo na objasnenie základných skutkových okolností, bez ktorých nie je možné rozhodnúť na hlavnom pojednávaní a v konaní pred súdom by bolo také došetrenie spojené s výraznými ťažkosťami alebo by bolo zrejme na ujmu rýchlosti konania,".

81. V § 188 ods. 1 písm. f) sa za slová „podľa § 307" vkladajú slová „alebo rozhodne o schválení zmieru podľa § 309".

82. V § 207 ods. 2 sa vypúšťajú slová „po vznesení obvinenia".

83. V § 212 sa slová „Zvukový alebo obrazový" nahrádzajú slovami „Zvukový, obrazový alebo iný" a na konci sa pripája táto veta:

„Pred vykonaním dôkazu sa vykonajú podľa potreby vhodné opatrenia tak, aby zostalo zachované utajenie miesta, osoby alebo veci použitých pri vykonaní obrazového záznamu.".

84. V § 222 ods. 2 sa slová „posúdiť ako priestupok" nahrádzajú slovami „prejednať ako priestupok, iný správny delikt, disciplinárne previnenie".

85. Nadpis pod § 223a znie:

„Podmienečné zastavenie trestného stíhania a zmier".

86. V § 223a odsek 1 znie:

„(1) Súd môže podmienečne zastaviť trestné stíhanie alebo schváliť zmier, ak počas hlavného pojednávania zistí, že sú splnené podmienky uvedené v § 307 alebo § 309.".

87. V § 223a ods. 2 sa za slovom „prokurátor" vypúšťa čiarka a vkladajú sa slová „a proti rozhodnutiu o podmienečnom zastavení trestného stíhania aj".

88. V § 224 ods. 1 sa slová „až d)" nahrádzajú slovami „až e)".

89. V § 231 odsek 3 znie:

„(3) Ak vyjdú najavo mimo hlavného pojednávania okolnosti odôvodňujúce podmienečné zastavenie trestného stíhania podľa § 307 alebo schválenie zmieru podľa § 309, súd môže podmienečne zastaviť trestné stíhanie alebo schváliť zmier. Ak to považuje súd za potrebné, nariadi na rozhodnutie o schválení zmieru verejné zasadnutie.".

90. V § 231 ods. 4 sa za slovom „prokurátor" vypúšťa čiarka a vkladajú sa slová „a proti rozhodnutiu o podmienečnom zastavení trestného stíhania aj".

91. § 241 sa vypúšťa.

92. V § 242 sa vypúšťa odsek 2.

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 2.

93. § 243 znie:

„§ 243

Ak treba na neverejnom zasadnutí vykonať dôkazy, deje sa tak prečítaním zápisníc a iných písomností alebo oboznámením sa so zvukovým, obrazovým alebo iným záznamom.".

94. V § 255 sa slová „až d)" nahrádzajú slovami „až e)".

95. V § 263 ods. 2 sa vypúšťajú slová „i neverejnom".

96. Za § 308 sa vkladá nový štvrtý oddiel, ktorý vrátane nadpisu znie:

„Štvrtý oddiel
Zmier

§ 309

(1) V konaní o trestnom čine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje pri úmyselných trestných činoch tri roky a pri nedbanlivostných trestných činoch päť rokov, môže so súhlasom obvineného a poškodeného súd a v prípravnom konaní prokurátor rozhodnúť o schválení zmieru a zastaviť trestné stíhanie, ak obvinený

a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne, zrozumiteľne a určito a

b) nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo urobil iné opatrenia na náhradu škody alebo inak odstránil ujmu vzniknutú trestným činom,

a vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru, akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje súd a v prípravnom konaní prokurátor takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

(2) Schváliť zmier podľa odseku 1 nie je možné, ak takým činom bola spôsobená smrť.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 môže v konaní pred súdom prokurátor podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 310

(1) Pred rozhodnutím o schválení zmieru súd a v prípravnom konaní prokurátor vyslúchne obvineného o tom, či rozumie obsahu obvinenia a či si je vedomý dôsledku schválenia zmieru. Ďalej vyslúchne obvineného a poškodeného, najmä k spôsobu a okolnostiam uzavretia zmieru, či zmier medzi nimi bol uzavretý dobrovoľne a či súhlasia so schválením zmieru. Súčasťou výsluchu obvineného musí byť vyhlásenie, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný.

(2) Pred výsluchom treba obvineného a poškodeného poučiť o ich právach a o podstate inštitútu zmieru.

(3) Ak je poškodeným právnická osoba, je možné namiesto výsluchu člena štatutárneho orgánu alebo inej osoby oprávnenej konať v jej mene zabezpečiť jej písomné vyhlásenie k okolnostiam uvedeným v odseku 1.

§ 311

Rozhodnutie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania musí obsahovať opis skutku, ktorého sa zmier týka, jeho právne posúdenie, obsah zmieru zahŕňajúci výšku nahradenej škody alebo škody, na ktorej náhradu sa obvinený zaviazal, alebo iné opatrenia na odstránenie ujmy vzniknutej trestným činom a výrok o zastavení trestného stíhania pre skutok, ktorého sa zmier týka.

§ 312

Práva poškodeného podľa § 309 a 311 neprislúchajú tomu, na koho iba prešiel nárok na náhradu škody; to neplatí, ak ide o dedičov poškodeného.

§ 313

Ak nebol súdom a v prípravnom konaní prokurátorom zmier schválený, hoci obvinený uskutočnil vyhlásenie podľa § 309 ods. 1, že spáchal skutok, pre ktorý je stíhaný, nie je možné v ďalšom konaní prihliadnuť na toto vyhlásenie ako na dôkaz.".

Doterajší štvrtý oddiel sa označuje ako piaty oddiel.

97. V § 314c ods. 1 písm. d) sa na konci pripájajú tieto slová: „alebo rozhodne o schválení zmieru podľa § 309".

98. V 314c ods. 2 sa na konci pripája táto veta:

„O schválení zmieru môže samosudca rozhodnúť na verejnom zasadnutí.".

99. V § 327 ods. 1 sa vypúšťajú slová „vydaný do cudziny alebo", slová „k vydaniu do cudziny alebo" a slová „vydaný alebo".

100. Doterajší text § 369 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekmi 2 až 4, ktoré znejú:

„(2) O tom, či odsúdený, ktorému sa trest odpustil milosťou prezidenta republiky, splnil uložené podmienky, rozhoduje prezident republiky.

(3) Podklady pre rozhodnutie prezidenta republiky zabezpečuje a predkladá minister spravodlivosti.

(4) Ak do jedného roka od uplynutia doby, na ktorú sa vzťahujú uložené podmienky, nebolo urobené rozhodnutie podľa odseku 2 bez zavinenia odsúdeného, má sa za to, že uložené podmienky splnil.".

101. Za § 370 sa vkladá nová dvadsiata tretia hlava, ktorá vrátane nadpisu znie:

„DVADSIATA TRETIA HLAVA
PRÁVNY STYK S CUDZINOU

Prvý oddiel
Základné ustanovenia

§ 371
Výklad niektorých pojmov

a) medzinárodnou zmluvou sa rozumie medzinárodná zmluva vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom a ktorá má prednosť pred zákonom,

b) medzinárodným súdom sa rozumie medzinárodný trestný súd zriadený medzinárodnou zmluvou alebo rozhodnutím medzinárodnej organizácie, ktoré je záväzné pre Slovenskú republiku, a jeho organizačné zložky,

c) cudzím orgánom sa rozumie orgán iného štátu, ktorý je podľa vnútroštátneho právneho poriadku tohto štátu alebo podľa medzinárodnej zmluvy oprávnený konať, podať alebo prijať žiadosť, alebo vykonať iné úkony podľa tejto hlavy, a medzinárodný súd,

d) slovenským orgánom sa rozumie orgán Slovenskej republiky príslušný konať vo veciach upravených v tejto hlave,

e) dožiadaným štátom alebo orgánom sa rozumie štát alebo orgán, ktorému bola zaslaná žiadosť o vykonanie úkonu upraveného v tejto hlave,

f) dožadujúcim štátom alebo orgánom sa rozumie štát alebo orgán, ktorý zaslal žiadosť o vykonanie úkonu upraveného v tejto hlave,

g) trestom odňatia slobody sa rozumie aj ochranné opatrenie spojené s obmedzením osobnej slobody, ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

§ 372
Medzinárodné zmluvy

Ustanovenia tejto hlavy sa použijú, ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.

§ 373
Vzájomnosť

(1) Ak dožadujúci štát nie je viazaný medzinárodnou zmluvou, slovenské orgány budú konať o jeho žiadosti, ak dožadujúci štát zaručí, že vyhovie porovnateľnej žiadosti slovenského orgánu a ak ide o žiadosť, ktorej vybavenie nie je podľa tejto hlavy viazané na existenciu medzinárodnej zmluvy.

(2) Ak dožiadaný štát, ktorý nie je viazaný medzinárodnou zmluvou, požaduje na vybavenie žiadosti slovenského orgánu vzájomnosť, môže ministerstvo spravodlivosti alebo Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra") zaručiť dožiadanému štátu vzájomnosť na vybavenie porovnateľnej žiadosti dožiadaného štátu za predpokladu, že ide o žiadosť, ktorej vybavenie nie je podľa tejto hlavy viazané na existenciu medzinárodnej zmluvy.

§ 374
Medzinárodné súdy

(1) Podľa tejto hlavy sa postupuje aj v konaní o žiadostiach medzinárodného súdu.

(2) Na konanie a rozhodovanie o odovzdaní osoby medzinárodnému súdu sa použije primerane postup podľa druhého oddielu tejto hlavy o extradícii.

(3) Na výkon rozsudku medzinárodného súdu na území Slovenskej republiky sa použijú primerane ustanovenia tretieho oddielu tejto hlavy o uznaní a výkone cudzích rozhodnutí.

§ 375
Ochrana záujmov štátu

Žiadosti cudzieho orgánu nie je možné vyhovieť, ak by jej vybavením bola porušená Ústava Slovenskej republiky alebo také ustanovenie právneho poriadku Slovenskej republiky, na ktorom je potrebné bez výhrady trvať, alebo ak by vybavením žiadosti bol poškodený iný významný chránený záujem Slovenskej republiky.

§ 376
Ochrana a použitie informácií

(1) Pri poskytovaní informácií slovenskými orgánmi o svojej činnosti podľa tejto hlavy sa postupuje primerane podľa § 8a.

(2) Slovenské orgány nezverejnia ani neposkytnú ďalej informácie alebo dôkazy získané od cudzieho orgánu na základe žiadosti prijatej alebo zaslanej podľa tejto hlavy alebo v súvislosti s ňou, ani ich nepo-užijú na iné účely, než na ktoré boli zaslané alebo vyžiadané, ak ich na to zaväzuje medzinárodná zmluva alebo ak informácie alebo dôkazy boli poskytnuté iba na základe prísľubu splnenia tejto podmienky.

(3) Ustanovenie odseku 2 sa nepoužije, ak cudzí orgán udelí súhlas na zverejnenie alebo iné použitie informácií alebo dôkazov.

§ 377
Začatie konania

Slovenské orgány môžu začať konať podľa tejto hlavy aj na základe žiadosti cudzieho orgánu, ktorá im bola doručená telefaxom alebo inou elektronickou formou, ak nemajú pochybnosti o jej hodnovernosti a ak vec neznesie odklad. Originál žiadosti musí byť následne predložený v lehote určenej dožiadaným orgánom.

§ 378
Zasielanie žiadostí a informácií cez Interpol

(1) Žiadosti podľa tejto hlavy je možné zasielať do cudziny alebo prijímať z cudziny aj prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (ďalej len „Interpol"), najmä ak vec neznesie odklad.

(2) Prostredníctvom Interpolu možno vymieňať aj údaje a informácie o termíne a ďalších podrobnostiach odovzdania, prevzatia alebo prevozu osoby alebo veci podľa § 379.

§ 379
Prevzatie a odovzdanie osôb a vecí

(1) Osobu vydávanú alebo odovzdávanú z cudziny na základe žiadosti podľa tejto hlavy prevezme od cudzích orgánov útvar Policajného zboru určený ministrom vnútra. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, prevzatú osobu odovzdá útvar Policajného zboru najbližšiemu ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý bezodkladne informuje príslušný súd.

(2) Osobu vydávanú alebo odovzdávanú do cudziny na základe žiadosti podľa tejto hlavy prevezme útvar Policajného zboru určený ministrom vnútra od ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody a odovzdá ju cudzím orgánom.

(3) Prevoz osoby územím Slovenskej republiky podľa § 435 vykoná útvar Policajného zboru určený ministrom vnútra.

(4) Na obmedzenie osobnej slobody prevážanej osoby sa použijú donucovacie prostriedky podľa osobitného predpisu.

(5) Útvar Policajného zboru určený ministrom vnútra vykoná aj odovzdanie a vrátenie veci podľa § 442 a prevzatie a vrátenie veci odovzdanej z cudziny na žiadosť slovenských orgánov, ak vec nie je možné alebo vhodné zaslať poštou, ako aj prevoz veci územím Slovenskej republiky na žiadosť cudzích orgánov.

§ 380
Cestovné doklady

Osoby, ktoré sa podľa ustanovení tejto hlavy odovzdávajú cudzím orgánom alebo ktoré sa od cudzích orgánov preberajú, na prekročenie štátnych hraníc nepotrebujú cestovný doklad ani povolenie na vstup alebo vízum.

§ 381
Spôsob rozhodovania súdu

Ak v konaní podľa tejto hlavy rozhoduje súd, rozhoduje sa uznesením, ak nie je v tejto hlave uvedené inak.

§ 382
Náklady

(1) Náklady, ktoré vznikli slovenskému orgánu pri vybavovaní žiadosti cudzieho štátu podľa tejto hlavy, znáša štát a uhradí orgán, ktorému vznikli.

(2) Ak medzinárodná zmluva umožňuje úhradu nákladov uvedených v odseku 1 alebo ich časti od dožadujúceho štátu, ako aj v prípade absencie medzinárodnej zmluvy, predloží orgán, ktorému náklady vznikli, ministerstvu spravodlivosti vyčíslenie týchto nákladov, ich odôvodnenie a údaje o bankovom spojení na účel uplatnenia ich úhrady od dožadujúceho štátu.

(3) Náklady, ktoré vznikli cudziemu orgánu v súvislosti so žiadosťou slovenského orgánu a ktorých úhradu si dožiadaný štát uplatnil v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo z dôvodu absencie medzinárodnej zmluvy, znáša štát a uhradí ten slovenský orgán, pre ktorý bol úkon v cudzine vykonaný. Náklady, ktoré vznikli cudziemu orgánu pri prevoze osoby alebo veci územím jeho štátu z iného štátu na územie Slovenskej republiky v súvislosti so žiadosťou slovenského orgánu a ktorých úhradu tento orgán žiada, uhradí Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Možnosť úhrady týchto nákladov odsúdeným v rámci náhrady trov trestného konania nie je týmto dotknutá.

Druhý oddiel
Extradícia

Prvý diel

Vyžiadanie z cudziny

§ 383
(1) Vyžiadať obvineného z cudziny môže ministerstvo spravodlivosti na žiadosť súdu, ktorý vydal zatýkací rozkaz podľa § 384.

(2) Ministerstvo spravodlivosti môže od vyžiadania upustiť, ak vydanie z cudziny nie je možné očakávať. O tejto skutočnosti informuje súd, ktorý vydal zatýkací rozkaz podľa § 384.

§ 384

(1) Ak sa obvinený zdržiava v cudzine a ak ho treba vyžiadať, vydá proti nemu predseda senátu alebo sudca príslušného súdu zatýkací rozkaz (ďalej len „medzinárodný zatýkací rozkaz"). V prípravnom konaní vydá sudca medzinárodný zatýkací rozkaz na návrh prokurátora.

(2) Súd vydá medzinárodný zatýkací rozkaz najmä vtedy, ak

a) obvinený sa pobytom v cudzine vyhýba trestnému stíhaniu a nemožno zabezpečiť jeho prítomnosť na úkonoch trestného konania alebo

b) odsúdený sa zdržiava v cudzine a výkon nariadeného trestu odňatia slobody nenastúpil napriek tomu, že mu bola riadne doručená výzva na nástup tohto trestu,

alebo ak sa pobytom v cudzine vyhýba výkonu právoplatne uloženého trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku.

(3) Medzinárodný zatýkací rozkaz na účely vyžiadania obvineného z cudziny na trestné stíhanie musí obsahovať

a) meno a priezvisko obvineného, dátum a miesto jeho narodenia, štátne občianstvo, adresu trvalého pobytu v Slovenskej republike a ďalšie dostupné údaje uľahčujúce jeho identifikáciu vrátane jeho opisu a fotografie alebo zistenie miesta jeho pobytu v cudzine,

b) zákonné pomenovanie trestného činu s uvedením príslušných zákonných ustanovení a opísanie skutkového deja s presným vyznačením času, miesta a spôsobu spáchania,

c) doslovné znenie zákonných ustanovení, podľa ktorých sa trestný čin posudzuje, s uvedením zákonnej sadzby, ktorá je naň v zákone stanovená, spolu s ustanovením o premlčaní, a

d) opis úkonov ovplyvňujúcich plynutie premlčacej doby, ak od spáchania trestného činu do vydania medzinárodného zatýkacieho rozkazu uplynuli viac ako tri roky.

(4) Medzinárodný zatýkací rozkaz na účely vyžiadania odsúdeného z cudziny na výkon trestu odňatia slobody musí okrem údajov uvedených v odseku 3 písm. a) až c) obsahovať údaj, ktorým súdom a na aký trest bol odsúdený, a údaje o spôsobe zabezpečenia práv obhajoby obvineného v konaní, ak bol rozsudok vydaný v konaní proti ušlému alebo v neprítomnosti, a znenie ustanovenia § 388. K medzinárodnému zatýkaciemu rozkazu sa pripojí originál alebo odpis rozsudku s doložkou o právoplatnosti.

(5) Medzinárodný zatýkací rozkaz musí byť potvrdený podpisom sudcu, ktorý ho vydal, a odtlačkom okrúhlej pečiatky súdu. Ak sa vo vzťahu k dožiadanému štátu vyžaduje preklad medzinárodného zatýkacieho rozkazu do cudzieho jazyka, pripojí súd k nemu preklad vyhotovený úradným tlmočníkom. To isté sa vzťahuje aj na preklad rozsudku, ak ide o vyžiadanie na výkon trestu.

(6) Ak v prípade vydania osoby bude potrebné vykonať jej prevoz na územie Slovenskej republiky cez územie ďalšieho štátu alebo štátov, predloží súd doklady ministerstvu spravodlivosti v potrebnom počte vyhotovení s prekladmi do požadovaných cudzích jazykov.

(7) Medzinárodný zatýkací rozkaz stráca platnosť vydaním vyžiadanej osoby na územie Slovenskej republiky alebo jeho zrušením. Súd, ktorý medzinárodný zatýkací rozkaz vydal, ho zruší, ak zanikli dôvody, pre ktoré bol vydaný. Súd o jeho zrušení ihneď informuje ministerstvo spravodlivosti.

§ 385

a) sa predpokladá uloženie iného trestu než nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo nepodmienečného trestu odňatia slobody kratšieho ako štyri mesiace,

b) trest odňatia slobody, ktorý má byť vykonaný, alebo jeho zvyšok je kratší ako štyri mesiace,

c) vydaním by Slovenskej republike boli spôsobené náklady alebo dôsledky neprimerané verejnému záujmu na trestnom stíhaní alebo výkone trestu odňatia slobody osoby, o ktorej vydanie ide,

d) by vyžiadaním z cudziny bola osobe, o ktorej vydanie ide, spôsobená ujma neprimeraná významu trestného konania alebo následkom trestného činu, najmä s ohľadom na jej vek, sociálne postavenie alebo rodinné pomery.

§ 386

(1) Ak vec neznesie odklad, môže ministerstvo spravodlivosti alebo súd príslušný na vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu požiadať cudzie orgány o predbežnú väzbu obvineného. V prípravnom konaní tak súd urobí na návrh prokurátora. Žiadosť musí obsahovať údaje uvedené v § 384 ods. 3 písm. a) a b), ako aj vyhlásenie, že proti obvinenému bol alebo bude vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz a bude následne žiadané o jeho vydanie.

(2) Súd o podaní žiadosti informuje obratom ministerstvo spravodlivosti a urýchlene mu predloží medzinárodný zatýkací rozkaz vypracovaný podľa § 384 ods. 3 až 5.

§ 387

(1) Útvar Policajného zboru prevzatú osobu bez odkladu odovzdá súdu, ktorého sudca vydal medzinárodný zatýkací rozkaz. Ak je osoba vydávaná na základe medzinárodných zatýkacích rozkazov viacerých súdov, odovzdá sa osoba súdu podľa pokynu ministerstva spravodlivosti.

(2) Ak nejde o vydanie na výkon trestu, sudca je povinný obvineného do 48 hodín a pri obzvlášť závažných trestných činoch do 72 hodín od odovzdania vypočuť a rozhodnúť o väzbe.

(3) Doba strávená prevozom do Slovenskej republiky sa nezapočítava do dĺžky lehôt podľa § 71. Rozhoduje o tom súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca.

(4) Doba uvedená v odseku 3 sa však započíta do dĺžky výkonu trestu vykonávaného v Slovenskej republike.

§ 388

(1) Ak dožiadaný štát vydal osobu s výhradou, musí sa výhrade vyhovieť.

(2) Ak bola osoba vyžiadaná alebo vydaná na výkon trestu odňatia slobody len pre niektorý z trestných činov, za ktoré jej bol skôr uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd na verejnom zasadnutí určí primeraný trest za trestné činy, na ktoré sa vydanie vzťahuje.

(3) Ak dožiadaný štát vydá na výkon trestu odňatia slobody osobu, ktorej bol trest uložený právoplatným rozsudkom, s výhradou voči konaniu, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo, súd na verejnom zasadnutí vydanú osobu vypočuje a

a) ak vydaná osoba proti výkonu uloženého trestu nenamieta, súd rozhodne, že sa rozsudok vykoná, alebo

b) ak vydaná osoba s výkonom nesúhlasí, súd v potrebnom rozsahu zruší rozsudok a súčasne rozhodne o väzbe. Ak treba skutkové zistenia doplniť, môže vec vrátiť prokurátorovi na došetrenie, v ostatných prípadoch pokračuje súd po právoplatnosti rozhodnutia v konaní na podklade pôvodnej obžaloby.

(4) Na konanie podľa odseku 3 je príslušný súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(5) Proti rozhodnutiu podľa odseku 3 písm. b) je prípustná sťažnosť, ktorá má, ak nejde o rozhodnutie o väzbe, odkladný účinok.

Zásada špeciality

§ 389

(1) Vydaná osoba môže byť stíhaná len pre trestné činy, pre ktoré bola vydaná, okrem prípadu, že

a) po svojom prepustení z väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody sa zdržiava na území Slovenskej republiky viac ako 15 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť,

b) opustí územie Slovenskej republiky a dobrovoľne sa vráti späť alebo je na územie Slovenskej republiky dopravená z tretieho štátu zákonným spôsobom,

c) dožiadaný štát sa vzdá uplatnenia zásady špeciality alebo udelí dodatočný súhlas na trestné stíhanie pre ďalšie trestné činy, alebo

d) vydávaná osoba sa v konaní o jej vydanie výslovne vzdá uplatnenia zásady špeciality všeobecne alebo vo vzťahu ku konkrétnym trestným činom spáchaným pred jej vydaním.

(2) Ak sa vydaná osoba nevzdala uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 písm. d) a ak to pripúšťa medzinárodná zmluva, súd, ktorý vydal medzinárodný zatýkací rozkaz, takúto osobu za prítomnosti jej obhajcu vypočuje a poučí ju o možnosti vzdať sa uplatnenia zásady špeciality a o dôsledkoch takého postupu. Ak sa vydaná osoba vzdá uplatnenia zásady špeciality, súd s ňou spíše zápisnicu, v ktorej uvedie trestné činy, ktorých sa týka vzdanie sa uplatnenia tejto zásady.

(3) Za dodatočný súhlas podľa odseku 1 písm. c) sa považuje aj žiadosť vydávajúceho štátu o prevzatie trestného stíhania vydanej osoby pre trestné činy spáchané na jeho území pred jej vydaním. To isté platí, aj pokiaľ ide o trestné oznámenie podané dožiadaným štátom.

(4) Na podanie žiadosti o dodatočný súhlas dožiadaného štátu s trestným stíhaním pre iný trestný čin, než ktorý bol predmetom pôvodnej žiadosti o vydanie, sa použijú primerane ustanovenia § 383 a 384.

(5) Odseky 1, 2 a 4 sa použijú primerane aj na výkon trestu odňatia slobody, ktorý bol vydanej osobe uložený súdom Slovenskej republiky (ďalej len „slovenský súd") pred jej vydaním a ktorý nebol predmetom pôvodnej žiadosti o vydanie.

§ 390

(1) Ak dožiadaný štát po povolení vydania neodovzdá vydávanú osobu na územie Slovenskej republiky z dôvodu, že je trestne stíhaná orgánmi tohto štátu alebo má vykonať trest odňatia slobody uložený jeho orgánmi v súvislosti s iným trestným činom, než ktorý bol predmetom žiadosti o vydanie, súd, ktorého sudca vydal medzinárodný zatýkací rozkaz, môže požiadať ministerstvo spravodlivosti o zabezpečenie dočasného prevzatia vyžiadanej osoby na územie Slovenskej republiky na vykonanie úkonov nevyhnutných na ukončenie trestného stíhania.

(2) Súd v žiadosti, ktorú predloží ministerstvu spravodlivosti, uvedie, na aké úkony je prítomnosť vyžiadanej osoby potrebná. Súčasne označí deň alebo časové obdobie, na ktoré je jej prítomnosť potrebné zabezpečiť.

(3) Na konanie o zabezpečení dočasného prevzatia vyžiadanej osoby sa primerane použijú ustanovenia § 441.

Druhý diel
Vydanie do cudziny

§ 391

(1) Na prijatie žiadosti cudzích orgánov o vydanie osoby zo Slovenskej republiky do cudziny je príslušná generálna prokuratúra. Účinky doručenia má aj doručenie žiadosti ministerstvu spravodlivosti, ktoré je povinné žiadosť ihneď odstúpiť generálnej prokuratúre.

(2) Žiadosť sa podá písomne a pripojí sa k nej

a) originál alebo osvedčená kópia odsudzujúceho rozsudku, zatýkacieho rozkazu alebo iného príkazu, ktorý má rovnaký účinok,

b) opis trestných činov, pre ktoré sa vydanie žiada, vrátane času a miesta ich spáchania a právnej kvalifikácie,

c) znenie použiteľných právnych predpisov dožadujúceho štátu.

(3) Ak k žiadosti neboli pripojené listiny a údaje uvedené v odseku 2 alebo ak informácie poskytnuté dožadujúcim štátom nie sú dostatočné, generálna prokuratúra si vyžiada doplňujúce informácie a môže určiť lehotu na ich predloženie.

§ 392
Extradičné trestné činy

(1) Vydanie osoby do cudziny je prípustné, ak skutok, pre ktorý sa vydanie žiada, je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky trestným činom a horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý sa môže uložiť pre tento trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, je najmenej jeden rok.

(2) Vydanie osoby do cudziny na výkon už uloženého trestu odňatia slobody pre trestný čin podľa odseku 1 je prípustné, ak uložený trest, ktorý má byť vykonaný, alebo jeho zvyšok je najmenej štyri mesiace. Viaceré tresty alebo nevykonané zvyšky viacerých trestov sa spočítavajú.

§ 393
Doplnkové vydanie

Ak cudzí orgán požiadal o vydanie osoby pre niekoľko trestných činov, z ktorých aspoň jeden spĺňa podmienky uvedené v § 392 ods. 1, vydanie je prípustné aj na trestné stíhanie iných trestných činov alebo na vykonanie iných trestov, pre ktoré by inak z dôvodu výmery trestu alebo zvyšku trestu nebolo prípustné.

§ 394
Neprípustnosť vydania

a) ide o občana Slovenskej republiky okrem prípadu, keď povinnosť vydať vlastného štátneho občana ustanovuje vyhlásená medzinárodná zmluva alebo rozhodnutie medzinárodnej organizácie, ktorými je Slovenská republika viazaná,

b) ide o osobu, ktorá požiadala v Slovenskej republike o priznanie postavenia utečenca alebo jej takéto postavenie bolo priznané, v rozsahu ochrany poskytnutej takejto osobe osobitným predpisom alebo medzinárodnou zmluvou,

c) trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody sú podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčané,

d) trestný čin, pre ktorý sa vydanie žiada, má výlučne politický alebo vojenský charakter,

e) trestný čin spočíva v porušení daňových, colných, devízových predpisov alebo v porušení iných finančných práv štátu (ďalej len „fiskálny trestný čin"),

f) trestný čin bol spáchaný na území Slovenskej republiky okrem prípadov, keď s ohľadom na osobitné okolnosti spáchania trestného činu treba dať prednosť vykonaniu trestného stíhania v dožadujúcom štáte z dôvodov náležitého zistenia skutkového stavu, výmery trestu alebo jeho výkonu,

g) za trestný čin, pre ktorý sa vydanie žiada, je možné uložiť v dožadujúcom štáte trest smrti okrem prípadov, ak sa dožadujúci štát zaručí, že trest smrti nebude uložený,

h) dožadujúci štát žiada o vydanie na vykonanie trestu smrti alebo

i) vyžiadaná osoba nebola za trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky v čase jeho spáchania trestne zodpovedná alebo sú iné dôvody vylučujúce jej trestnú zodpovednosť.

§ 395
Predbežné vyšetrovanie

(1) Prokurátor, ktorému generálna prokuratúra predložila žiadosť cudzieho orgánu o vydanie osoby do cudziny alebo ktorý sa dozvedel o trestnom čine, pre ktorý by iný štát mohol žiadať o vydanie, vykoná predbežné vyšetrovanie. Účelom predbežného vyšetrovania je zistiť, či sú dané podmienky na vyslovenie prípustnosti vydania do cudziny.

(2) V konaní o vydanie do cudziny musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

(3) Prokurátor vyžiadanú osobu vypočuje a oboznámi ju s obsahom žiadosti o jej vydanie. Doručí jej kópiu žiadosti a odsudzujúceho rozsudku, zatýkacieho rozkazu alebo iného príkazu, ktorý je podkladom žiadosti.

(4) Ak bola vyžiadaná osoba vzatá do predbežnej väzby alebo do vydávacej väzby, na styk s obhajcom a advokátom a na korešpondenciu vo väzbe sa primerane použijú predpisy o výkone väzby.

§ 396
Zjednodušené vydávacie konanie

(1) O možnosti vykonania zjednodušeného vydávacieho konania za predpokladu súhlasu vyžiadanej osoby s jej vydaním do cudziny, o dôsledkoch takého jej súhlasu a o možnosti súhlas odvolať až do rozhodnutia o povolení vydania do cudziny ministrom

spravodlivosti poučí prokurátor vyžiadanú osobu počas výsluchu v rámci predbežného vyšetrovania.

(2) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do cudziny, prokurátor ju poučí aj o možnosti vzdať sa uplatnenia zásady špeciality a o dôsledkoch takéhoto postupu.

(3) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do cudziny, prokurátor s ňou spíše v prítomnosti jej obhajcu zápisnicu, v ktorej sa zaznamená jej súhlas s vydaním, ako aj jej vyjadrenie, či sa vzdáva alebo nevzdáva uplatnenia zásady špeciality a v akom rozsahu.

(4) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do cudziny, prokurátor po skončení predbežného vyšetrovania podá návrh súdu na vzatie osoby do vydávacej väzby (§ 399 ods. 2) a po rozhodnutí súdu vec predloží ministerstvu spravodlivosti s návrhom na rozhodnutie. Ustanovenie § 402 sa nepoužije.

(5) Ak vyžiadaná osoba odvolá svoj súhlas s vydaním kedykoľvek do rozhodnutia ministra spravodlivosti, vec sa po skončení predbežného vyšetrovania predloží súdu na rozhodnutie podľa § 402.

(6) Aj v prípade, že vyžiadaná osoba vyjadrila súhlas s vydaním, môže minister spravodlivosti skôr, než rozhodne o povolení vydania, predložiť vec na rozhodnutie súdu podľa § 402.

§ 397
Zadržanie

Na žiadosť cudzích orgánov môže prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie dať príkaz útvaru Policajného zboru na zadržanie osoby, o ktorej vydanie budú cudzie orgány žiadať. Dôvodmi väzby podľa § 67 pritom nie je viazaný. Ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej alebo vydávacej väzby.

§ 398
Predbežná väzba

(1) Predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín a pri obzvlášť závažných trestných činoch do 72 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Dôvodmi väzby podľa § 67 pritom nie je viazaný. Ak predseda senátu v uvedenej lehote zadržanú osobu nevezme do predbežnej väzby, prepustí ju na slobodu.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, v ktorého obvode bola osoba zadržaná alebo v ktorého obvode býva.

(3) Predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby.

(4) Ak počas trvania predbežnej väzby dôjde žiadosť cudzieho orgánu o vydanie, generálna prokuratúra o tom upovedomí prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie. Na jeho návrh môže predseda senátu túto osobu vziať do vydávacej väzby, ak sú splnené podmienky uvedené v § 399 ods. 1.

(5) Prepustenie osoby z predbežnej väzby nevylučuje opakované vzatie do predbežnej väzby alebo jej vzatie do vydávacej väzby.

Vydávacia väzba

§ 399

(1) Ak je to potrebné na zamedzenie úteku vyžiadanej osoby, predseda senátu krajského súdu ju vezme do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie.

(2) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním alebo ak bolo rozhodnuté, že vydanie do cudziny je prípustné, vezme krajský súd túto osobu do vydávacej väzby, ak tak už neurobil predseda senátu podľa odseku 1.

(3) Predseda senátu krajského súdu nariadi príkazom prepustenie osoby z vydávacej väzby dňom, keď dôjde k vydaniu osoby cudzím orgánom, alebo ak

a) štát, ktorý požiadal o vydanie, svoju žiadosť odvolal,

b) najvyšší súd rozhodol, že vydanie je neprípustné, alebo minister spravodlivosti vydanie nepovolil,

c) inak zanikli dôvody vydávacej väzby, vydania alebo jeho realizácie, alebo

d) ak bez oznámenia prekážok cudzie orgány vyžiadanú osobu neprevezmú do 30 dní od dohodnutého dňa vydania.

§ 400

(1) Ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi alebo sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom, vezme súd vyžiadanú osobu do vydávacej väzby, ale táto väzba sa nebude vykonávať.

(2) Ak pominú dôvody väzby alebo výkonu trestu uvedené v odseku 1, spočívanie vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi výkon vydávacej väzby.

(3) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, v ktorého obvode je vyžiadaná osoba vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

(4) Predbežné vyšetrovanie podľa odseku 1 vykoná prokurátor príslušný podľa § 395 ods. 1.

§ 401

Proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 398, § 399 ods. 1 a § 400 je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.

§ 402
Rozhodnutie súdu

(1) Po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne súd na návrh prokurátora o prípustnosti vydania vyžiadanej osoby do cudziny a predloží vec ministerstvu spravodlivosti.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorý rozhodoval o predbežnej alebo vydávacej väzbe; ak sa o predbežnej alebo vydávacej väzbe nekonalo, príslušný je krajský súd, v ktorého obvode vyžiadaná osoba býva.

(3) O prípustnosti vydania rozhoduje súd na neverejnom zasadnutí. Pred rozhodnutím umožní vyžiadanej osobe a jej obhajcovi vyjadriť sa písomne o žiadosti o vydanie. Ak v tomto vyjadrení vyžiadaná osoba alebo jej obhajca o to požiada alebo ak to súd považuje za potrebné, o prípustnosti vydania rozhodne súd na verejnom zasadnutí.

(4) Proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým bola vyslovená prípustnosť vydania, je prípustná sťažnosť prokurátora a vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov neprípustnosti vydania podľa § 394; sťažnosť má odkladný účinok. Proti rozhodnutiu, ktorým bola vyslovená neprípustnosť vydania, má právo podať sťažnosť len prokurátor.

(5) O sťažnosti rozhoduje na neverejnom zasadnutí najvyšší súd, ktorý rozhodne, či vydanie je prípustné alebo neprípustné. Ustanovenie § 399 ods. 2 sa použije primerane.

§ 403
Povolenie vydania

(1) Vydanie osoby do cudziny povoľuje minister spravodlivosti; vydanie nepovolí, ak krajský súd alebo najvyšší súd podľa § 402 rozhodol, že vydanie nie je prípustné.

(2) Ak súd vyslovil, že vydanie osoby do cudziny je prípustné, môže minister spravodlivosti rozhodnúť, že vydanie vyžiadanej osoby nepovolí, ak

a) je dôvodná obava, že trestné konanie v dožadujúcom štáte nezodpovedalo alebo by nezodpovedalo zásadám článkov 3 a 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd alebo trest odňatia slobody uložený alebo predpokladaný v dožadujúcom štáte by nebol vykonaný v súlade s požiadavkami článku 3 tohto dohovoru,

b) je dôvodná obava, že vyžiadaná osoba by v dožadujúcom štáte bola vystavená prenasledovaniu z dôvodu jej pôvodu, rasy, náboženstva, príslušnosti k určitej národnostnej alebo inej skupine, jej štátneho občianstva alebo pre jej politické názory alebo že by sa z týchto dôvodov zhoršilo jej postavenie v trestnom konaní alebo pri výkone trestu odňatia slobody, alebo

c) vyžiadaná osoba by vzhľadom na jej vek, osobné pomery a na závažnosti trestného činu, z ktorého je obvinená, bola vydaním do cudziny zrejme neprimerane tvrdo postihnutá.

§ 404
Odklad vydania a dočasné odovzdanie

(1) Ak prítomnosť vyžiadanej osoby je v Slovenskej republike potrebná na účely skončenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody v súvislosti s iným trestným činom, než ktorý je predmetom žiadosti o jej vydanie do cudziny, minister spravodlivosti po rozhodnutí o povolení vydania môže odložiť vydanie tejto osoby dožadujúcemu štátu.

(2) Minister spravodlivosti môže rozhodnúť, že povolí dočasné odovzdanie vyžiadanej osoby do dožadujúceho štátu na vykonanie nevyhnutných procesných úkonov. Dočasné odovzdanie sa môže vykonať aj opakovane.

(3) Na dočasné odovzdanie sa primerane použijú ustanovenia § 437 ods. 2 písm. b) až d), § 438 ods. 2 a § 439.

(4) Ak bola vyžiadaná osoba počas dočasného odovzdania na území dožadujúceho štátu právoplatne odsúdená pre trestný čin, pre ktorý bolo vydanie povolené, môže minister spravodlivosti na návrh dožadujúceho štátu rozhodnúť o odklade jej návratu na územie Slovenskej republiky do doby, kým sa neskončí výkon trestu odňatia slobody na území dožadujúceho štátu. Takto rozhodnúť nemôže, ak trestné stíhanie vyžiadanej osoby v Slovenskej republike nebolo právoplatne skončené.

(5) Doba, po ktorú bola osoba počas dočasného odovzdania vo väzbe v cudzine, sa započíta do doby výkonu trestu vykonávaného v Slovenskej republike len v rozsahu, v akom nebola započítaná do výkonu trestu uloženého na území dožadujúceho štátu. Doba strávená vo výkone trestu uloženého na území dožadujúceho štátu sa do doby výkonu trestu vykonávaného v Slovenskej republike nezapočíta.

§ 405
Stret žiadostí o vydanie do cudziny

(1) Ak boli slovenským orgánom doručené žiadosti viacerých štátov o vydanie tej istej osoby, podmienky prípustnosti vydania sa posúdia vo vzťahu ku každému z týchto štátov samostatne.

(2) Ak súd rozhodol, že vydanie je prípustné do viacerých štátov alebo ak vyžiadaná osoba vyjadrí súhlas s vydaním do viacerých štátov, súčasne s povolením vydania minister spravodlivosti rozhodne aj o tom, ktorému štátu bude vyžiadaná osoba vydaná ako prvému.

§ 406
Upustenie od výkonu zvyšku trestu odňatia slobody

(1) Minister spravodlivosti môže upustiť od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku, ak povolil vydanie odsúdeného do cudziny. Ak následne nedôjde k vydaniu do cudziny, súd rozhodne, že sa trest alebo jeho zvyšok vykoná.

(2) Proti rozhodnutiu súdu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť.

§ 407
Dodatočný súhlas a súhlas s ďalším vydaním

(1) Ustanovenia tohto dielu sa použijú primerane aj na konanie o žiadosti štátu, ktorému bola osoba vydaná, o súhlas, aby mohol vydanú osobu

a) stíhať pre iný trestný čin, než pre ktorý bolo vydanie povolené, alebo aby mohol byť vykonaný aj iný trest odňatia slobody, než pre ktorý bolo vydanie povolené, alebo

b) vydať ďalej tretiemu štátu na trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody.

(2) Príslušné na konanie sú orgány, ktoré konali vo veci pôvodnej žiadosti o vydanie tejto osoby do cudziny.

(3) Zjednodušené vydávacie konanie podľa § 396 nie je možné.

Tretí oddiel
Výkon rozhodnutí vo vzťahu k cudzine

Prvý diel
Uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia

§ 408
Cudzie rozhodnutie

a) bola vyslovená vina, ale uloženie trestu bolo podmienečne odložené,

b) bol uložený trest odňatia slobody alebo podmienečný trest odňatia slobody,

c) bol uložený peňažný trest alebo zákaz činnosti,

d) bol premenený podmienečný trest alebo peňažný trest na trest odňatia slobody, alebo

e) bolo vyslovené prepadnutie majetku alebo jeho časti, alebo bolo vyslovené prepadnutie veci alebo zhabanie veci (ďalej len „cudzie majetkové rozhodnutie").

§ 409
Podmienky uznania

a) tak ustanovuje medzinárodná zmluva,

b) rozhodnutie bolo vydané v konaní, ktoré zodpovedá zásadám obsiahnutým v článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

c) osoba nebola odsúdená pre trestný čin, ktorý má výlučne politický alebo vojenský charakter,

d) výkon trestu nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčaný,

e) osoba nebola pre tento skutok už odsúdená slovenským súdom,

f) nebolo na území Slovenskej republiky uznané cudzie rozhodnutie iného štátu voči tej istej osobe pre ten istý skutok, a

g) uznanie neodporuje záujmom chráneným ustanovením § 375.

§ 410
Premena trestu

(1) Cudzie rozhodnutie sa uzná tak, že trest v ňom uložený slovenský súd premení na trest, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval. Slovenský súd pritom nesmie uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu.

(2) Ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

(3) V rozhodnutí o uznaní cudzieho majetkového rozhodnutia slovenský súd tiež vysloví, komu prepadnutý majetok, jeho časť alebo vec pripadne. Ak nevysloví inak, právoplatnosťou rozhodnutia o uznaní sa vlastníkom majetku, jeho časti alebo veci stáva Slovenská republika.

§ 411
Uznávacie konanie

(1) Návrh na uznanie cudzieho rozhodnutia predkladá na základe žiadosti cudzieho orgánu ministerstvo spravodlivosti súdu, ktorý rozhoduje po písomnom vyjadrení prokurátora na neverejnom zasadnutí.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, v ktorého obvode odsúdený býva. Ak odsúdený nemá na území Slovenskej republiky bydlisko, je na konanie príslušný Krajský súd v Bratislave. Ak ide o cudzie majetkové rozhodnutie, je na konanie príslušný krajský súd, v ktorého obvode sa nachádza majetok alebo vec, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

(3) Krajský súd rozhoduje rozsudkom, ktorý sa doručuje odsúdenému, prokurátorovi a ministerstvu spravodlivosti. Ak je odsúdený v čase uznávacieho konania vo výkone trestu odňatia slobody v cudzine, doručuje mu súd rozsudok vždy prostredníctvom ministerstva spravodlivosti.

(4) Proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí rozhodne, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

§ 412
Účinky uznaného cudzieho rozhodnutia

(1) Uznané cudzie rozhodnutie má rovnaké právne účinky ako rozsudok slovenského súdu.

(2) Ak sa cudzie rozhodnutie týka viacerých odsúdených, má uznanie účinky len vo vzťahu k odsúdenému, ktorého sa týkal návrh na uznanie.

(3) Ak sa uznané cudzie rozhodnutie vzťahuje iba na čiastkové konanie pokračovacieho trestného činu spáchané na území iného štátu, uznané cudzie rozhodnutie nie je prekážkou trestného stíhania odsúdeného pre ostatné čiastkové konania pokračovacieho trestného činu spáchané na území Slovenskej republiky.

(4) Po právoplatnosti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia krajský súd bezodkladne zašle generálnej prokuratúre všetky informácie o odsúdenom potrebné na zápis v registri trestov.

§ 413
Väzba

(1) Ak je to potrebné na zabezpečenie výkonu cudzieho rozhodnutia, môže súd príslušný podľa § 411 ods. 2 kedykoľvek po podaní návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia do nariadenia výkonu uznaného cudzieho rozhodnutia rozhodnúť o vzatí do väzby osoby, ktorej bol cudzím rozhodnutím uložený trest odňatia slobody a ktorá sa nachádza na území Slovenskej republiky; dôvodmi väzby podľa § 67 nie je súd viazaný.

(2) Proti rozhodnutiu o vzatí do väzby je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.

§ 414
Vykonávacie konanie

(1) Výkon uznaného cudzieho rozhodnutia nariadi okresný súd, v ktorého obvode odsúdený býva. Ak odsúdený nemá bydlisko na území Slovenskej republiky, na nariadenie výkonu je príslušný Okresný súd Bratislava 1.

(2) Výkon uznaného cudzieho majetkového rozhodnutia nariadi okresný súd, v ktorého obvode sa nachádza majetok alebo vec, ktorých sa rozhodnutie týka.

(3) Súd príslušný podľa odsekov 1 a 2 rozhoduje o všetkých ďalších otázkach vykonávacieho konania vrátane návrhu na zahladenie odsúdenia z uznaného cudzieho rozhodnutia.

(4) Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v cudzine na základe cudzieho rozhodnutia, ktoré bolo uznané slovenským súdom, súd nariadi výkon uznaného cudzieho rozhodnutia pred termínom odovzdania odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody na územie Slovenskej republiky. Ak k odovzdaniu odsúdeného na územie Slovenskej republiky nedošlo a odsúdený trest odňatia slobody v cudzine vykonal v plnom rozsahu alebo bol z jeho výkonu podmienečne prepustený, je výkon uznaného cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky neprípustný.

(5) Súčasne s nariadením výkonu trestu odňatia slobody alebo v prípade uvedenom v odseku 4 po odovzdaní odsúdeného na územie Slovenskej republiky súd rozhodne o započítaní väzby podľa § 413, ako aj väzby už započítanej a trestu odňatia slobody už vykonaného v cudzine a tiež doby prevozu odsúdeného do dĺžky trestu, ktorý sa má vykonať.

(6) Súd ukončí výkon trestu z uznaného cudzieho rozhodnutia, akonáhle ho štát, o ktorého rozhodnutie ide, informoval o amnestii, milosti alebo o inom rozhodnutí či opatrení, v ktorých dôsledku sa cudzie rozhodnutie stalo ďalej nevykonateľným. Ak amnestiou, milosťou alebo iným rozhodnutím alebo opatrením bol trest odpustený iba sčasti, súd rozhodne o tom, aký trest odsúdený ešte vykoná. Proti rozhodnutiu súdu je prípustná sťažnosť.

(7) Inak sa na výkon uznaného cudzieho rozhodnutia použijú primerane ustanovenia tohto zákona týkajúce sa vykonávacieho konania.

Druhý diel
Prevzatie a odovzdanie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody

§ 415
Prevzatie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody z cudziny

(1) O prevzatí osoby na výkon trestu odňatia slobody uloženého cudzím rozhodnutím na územie Slovenskej republiky na základe medzinárodnej zmluvy rozhoduje ministerstvo spravodlivosti na návrh odsudzujúceho štátu alebo odsúdeného.

(2) Ministerstvo spravodlivosti môže dať súhlas s prevzatím odsúdeného alebo požiadať odsudzujúci štát o jeho odovzdanie až po tom, čo bolo cudzie rozhodnutie uznané podľa prvého dielu tohto oddielu.

(3) Toto ustanovenie sa použije primerane aj na odovzdanie osoby na výkon trestu odňatia slobody uloženého cudzím orgánom, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky.

§ 416
Odovzdanie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do cudziny

(1) O odovzdaní osoby odsúdenej slovenským súdom na výkon trestu odňatia slobody na územie iného štátu na základe medzinárodnej zmluvy rozhoduje ministerstvo spravodlivosti.

(2) Odovzdanie možno povoliť na návrh odsúdeného, štátu, do ktorého má byť odovzdaný, alebo súdu, ktorý vydal odsudzujúci rozsudok v prvom stupni. Ak návrh nepodával príslušný súd, jeho súhlas s odovzdaním je podmienkou povolenia.

(3) Odovzdaním odsúdeného na výkon trestu do iného štátu strácajú slovenské orgány možnosť pokračovať vo výkone trestu; to neplatí, ak sa odsúdený vráti na územie Slovenskej republiky bez toho, aby trest v štáte, do ktorého bol odovzdaný, vykonal v plnom rozsahu alebo aby bol z jeho výkonu v tomto štáte podmienečne prepustený. Ak sa po návrate odsúdeného pokračuje vo výkone trestu na území Slovenskej republiky, vykonaný trest v cudzine sa mu započíta do výkonu trestu.

(4) Toto ustanovenie sa použije primerane aj na odovzdanie osoby na výkon trestu odňatia slobody, ktorý uložil slovenský súd, do iného štátu, ak sa odsúdený už nachádza na jeho území.

Tretí diel
Prevzatie a odovzdanie výkonu podmienečného trestu

§ 417
Rozhodnutie o prevzatí výkonu podmienečného trestu z cudziny

1) Ak to umožňuje medzinárodná zmluva, môže na žiadosť cudzieho orgánu ministerstvo spravodlivosti rozhodnúť, že slovenské orgány
   a) budú sledovať správanie odsúdeného v skúšobnej dobe uloženej cudzím rozhodnutím alebo
   b) okrem sledovania správania odsúdeného v skúšobnej dobe rozhodnú aj o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa podmienečne uložený alebo odložený trest odňatia slobody alebo jeho zvyšok vykoná.

(2) Rozhodnutiu podľa odseku 1 musí predchádzať uznanie cudzieho rozhodnutia podľa prvého dielu tohto oddielu.

§ 418
Postup slovenských orgánov

(1) Po rozhodnutí podľa § 417 sleduje správanie odsúdeného v skúšobnej dobe v súlade s uloženými podmienkami okresný súd, v ktorého obvode odsúdený býva.

(2) Súd informuje ministerstvo spravodlivosti o všetkých skutočnostiach, ktoré môžu mať vplyv na posúdenie, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil.

(3) Ak bolo rozhodnuté podľa § 417 ods. 1 písm. a), súd po uplynutí skúšobnej doby podá ministerstvu spravodlivosti správu o správaní odsúdeného počas skúšobnej doby.

Súd nerozhoduje o tom, či sa odsúdený osvedčil alebo či sa trest vykoná, ani nenariadi výkon tohto trestu.

(4) Ak bolo rozhodnuté podľa § 417 ods. 1 písm. b), je súd podľa odseku 1 príslušný rozhodnúť o tom, či sa odsúdený osvedčil alebo či sa trest vykoná. Ak rozhodne, že trest sa vykoná, nariadi súd jeho výkon. Ustanovenie § 414 sa použije primerane.

§ 419
Žiadosť o odovzdanie výkonu podmienečného trestu do cudziny

a) sledovať správanie odsúdeného v skúšobnej dobe alebo

b) okrem sledovania správania odsúdeného rozhodnú aj o tom, či sa odsúdený osvedčil, alebo nariadia výkon trestu, ak sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil.

§ 420
Dôsledky odovzdania výkonu podmienečného trestu

(1) Ak dožiadaný štát rozhodol podľa § 419 písm. a), slovenský súd je naďalej príslušný rozhodnúť o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa trest vykoná. Právoplatné rozhodnutie o tom, že sa trest vykoná, predloží v prípade potreby ministerstvu spravodlivosti na účely podania žiadosti o výkon tohto rozhodnutia v dožiadanom štáte.

(2) Ak dožiadaný štát rozhodol o prevzatí aj výkonu trestu pre prípad, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčí [§ 419 písm. b)], ďalší výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky nie je možný, ak

a) cudzí orgán rozhodol, že trest sa vykoná a odsúdený ho vykonal v plnom rozsahu, alebo

b) cudzí orgán rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil.

(3) Cudzie rozhodnutia podľa odseku 2 majú na území Slovenskej republiky rovnaké právne účinky, ako by ich vydal slovenský súd.

Štvrtý oddiel
Prevzatie a odovzdanie trestnej veci

§ 421
Prevzatie trestnej veci

(1) O žiadosti cudzieho orgánu, aby trestné konanie, ktoré vedú tieto orgány, prevzali slovenské orgány, rozhoduje generálna prokuratúra.

(2) V prípade kladného rozhodnutia o žiadosti podľa odseku 1 dá generálna prokuratúra bezodkladne podnet vecne a miestne príslušnej prokuratúre na postup podľa tohto zákona.

(3) Procesný úkon urobený orgánmi dožadujúceho štátu v súlade s právnym poriadkom tohto štátu má rovnakú platnosť v Slovenskej republike, ako by ho urobili slovenské orgány, za podmienky, že jeho prijatie nedá tomuto úkonu väčšiu dôkaznú hodnotu, ako má v dožadujúcom štáte.

§ 422
Odovzdanie trestnej veci

(1) Ak obvinený, proti ktorému sa vedie v Slovenskej republike trestné konanie, je štátnym občanom iného štátu alebo má bydlisko na jeho území, môžu dať slovenské orgány podnet, aby bolo trestné stíhanie odovzdané tomuto štátu.

(2) O podaní žiadosti o odovzdanie trestného konania do cudziny rozhoduje generálna prokuratúra a po podaní obžaloby ministerstvo spravodlivosti.

(3) Podnet na odovzdanie trestného konania možno podať, najmä ak

a) vydanie obvineného na trestné stíhanie z dožiadaného štátu nie je možné, bolo týmto štátom odmietnuté alebo ak sa od vyžiadania z cudziny upustilo z iných dôvodov,

b) trestné stíhanie v dožiadanom štáte sa javí hospodárnym a účelným, najmä v záujme objektívneho zistenia skutkového stavu, z dôvodu výmery trestu alebo jeho výkonu,

c) obvinený bol alebo má byť vydaný do dožiadaného štátu alebo ak z iných dôvodov možno predpokladať, že trestné stíhanie v tomto štáte možno vykonať v jeho prítomnosti,

d) vydanie osoby, ktorá bola slovenským súdom právoplatne odsúdená na trest odňatia slobody, nie je možné alebo bolo dožiadaným štátom odmietnuté, a uložený trest nie je v dožiadanom štáte možné vykonať.

(4) Ak dožiadaný štát rozhodol, že preberá trestné konanie, nemožno na území Slovenskej republiky pokračovať v trestnom stíhaní obvineného pre trestný čin, pre ktorý bolo trestné konanie odovzdané, alebo nariadiť výkon trestu uloženého pre trestný čin, pre ktorý bolo trestné konanie odovzdané [odsek 3 písm. d)].

(5) Slovenské orgány môžu v trestnom stíhaní pokračovať alebo nariadiť výkon trestu, ak dožiadaný štát

a) oznámi, že vo veci nebude konať,

b) dodatočne odvolá svoje rozhodnutie o prevzatí trestného konania alebo

c) oznámi, že v konaní nebude pokračovať.

§ 423
Rozhodnutie o výkone subsidiárnej trestnej právomoci

Na základe žiadosti cudzieho orgánu, ktorý koná alebo zamýšľa konať o trestnom čine spáchanom v cudzine, o vyjadrenie, či tento trestný čin budú stíhať aj slovenské orgány, rozhodne generálna prokuratúra, či trestné konanie pre tento trestný čin začne.

Piaty oddiel
Právna pomoc vo vzťahu k cudzine

§ 424
Predmet právnej pomoci

Právnou pomocou sa rozumejú úkony po začatí trestného konania v Slovenskej republike vykonávané v cudzine na základe dožiadania slovenských orgánov alebo takéto úkony vykonávané na území Slovenskej republiky na základe dožiadania cudzích orgánov, najmä doručovanie písomností, výsluch osôb a vykonávanie ďalších dôkazov.

§ 425
Dožiadania slovenských orgánov

(1) Dožiadania slovenských orgánov prípravného konania o právnu pomoc sa do cudziny zasielajú prostredníctvom generálnej prokuratúry. Dožiadania slovenských súdov sa do cudziny zasielajú prostredníctvom ministerstva spravodlivosti. Diplomatická cesta tým nie je vylúčená.

(2) Ak to umožňuje medzinárodná zmluva, môžu slovenské orgány zasielať svoje dožiadania do cudziny aj iným spôsobom, než uvedeným v odseku 1. Vyšetrovateľ a policajný orgán môže dožiadanie zaslať do cudziny vždy len prostredníctvom prokurátora.

§ 426
Obsah a forma dožiadania

(1) Dožiadanie musí okrem presného vymedzenia požadovaného úkonu právnej pomoci obsahovať opis skutkových okolností činu, ktorého sa dožiadanie týka, právnu kvalifikáciu s uvedením doslovného znenia zákonných ustanovení, údaje o obvinenej osobe, prípadne poškodenom alebo svedkovi, ak sa žiada ich vypočutie, a ďalšie údaje potrebné na riadne poskytnutie požadovanej právnej pomoci.

(2) Dožiadanie musí obsahovať presné označenie dožadujúceho orgánu, spisovú značku trestnej veci, dátum a musí byť potvrdené podpisom zodpovednej úradnej osoby a odtlačkom okrúhlej pečiatky tohto orgánu.

(3) K dožiadaniu a priloženým písomnostiam sa pripojí preklad do cudzieho jazyka vyhotovený úradným tlmočníkom, ak sa vo vzťahu k dožiadanému štátu preklad vyžaduje.

§ 427
Doručovanie v cudzine poštou

Doručovanie písomnosti osobe v cudzine poštou je možné, iba ak to dovoľuje medzinárodná zmluva.

§ 428
Platnosť úkonov

Doručenie vykonané na žiadosť slovenského orgánu cudzím orgánom, ako aj dôkazy pred ním vykonané sú účinné, ak boli vykonané v súlade s právnym poriadkom dožiadaného štátu alebo ak vyhovujú právnemu poriadku Slovenskej republiky.

§ 429
Predvolanie osôb z cudziny

(1) Ak je na procesnom úkone potrebná prítomnosť osoby, ktorá sa zdržiava v cudzine, treba jej predvolanie doručiť formou dožiadania. Prítomnosť tejto osoby sa nesmie vynucovať použitím donucovacích opatrení.

(2) Osoba, ktorá sa na územie Slovenskej republiky dostaví na základe predvolania, nesmie byť trestne stíhaná, odsúdená alebo jej osobná sloboda obmedzená pre trestný čin, ktorý spáchala pred vstupom na územie Slovenskej republiky.

(3) Trestné stíhanie, odsúdenie alebo obmedzenie osobnej slobody predvolanej osoby je však prípustné

a) pre trestný čin, pre ktorý bola osoba predvolaná ako obvinená,

b) ak sa predvolaná osoba po vykonaní úkonu zdržiava na území Slovenskej republiky po dobu dlhšiu ako 15 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť,

c) ak sa predvolaná osoba po opustení územia Slovenskej republiky dobrovoľne vráti späť alebo je na územie Slovenskej republiky dopravená z cudziny zákonným spôsobom.

§ 430
Dožiadania cudzích orgánov

(1) Slovenské orgány vykonávajú právnu pomoc požadovanú cudzími orgánmi spôsobom upraveným v tomto zákone alebo v medzinárodnej zmluve. Ak sa poskytuje právna pomoc podľa medzinárodnej zmluvy postupom, ktorý nie je upravený v tomto zákone, rozhodne príslušný prokurátor, akým spôsobom sa právna pomoc vykoná.

(2) Na žiadosť cudzieho orgánu možno postupovať podľa právneho predpisu iného štátu, ak žiadaný postup nie je v rozpore so záujmami chránenými ustanovením § 375.

(3) Ak o to žiada cudzí orgán, možno svedkov, znalcov a účastníkov vypočuť pod prísahou.

(4) Prísaha svedkov a účastníkov znie: „Prisahám na svoju česť, že vypoviem úplnú a čistú pravdu a nič nezamlčím".

(5) Prísaha znalcov znie: „Prisahám na svoju česť, že posudok podám podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia".

§ 431
Príslušnosť na vybavenie dožiadania

(1) Na zabezpečenie vybavenia dožiadania cudzieho orgánu o právnu pomoc je príslušná okresná prokuratúra, v ktorej obvode sa požadovaný úkon právnej pomoci má vykonať. Tým nie je dotknuté oprávnenie generálnej prokuratúry podľa osobitného predpisu poveriť zabezpečením vybavenia dožiadania inú prokuratúru.

(2) Ak cudzí orgán požiada o vykonanie výsluchu alebo iného úkonu právnej pomoci súdom, predloží prokurátor v tejto časti dožiadanie cudzieho orgánu na vybavenie okresnému súdu, v ktorého obvode sa úkon právnej pomoci má vykonať.

§ 432
Povolenie úkonu právnej pomoci súdom

(1) Ak sa podľa tohto zákona na vykonanie dôkazu požadovaného cudzím orgánom vyžaduje príkaz súdu, príkaz vydá sudca na návrh prokurátora zabezpečujúceho vybavenie dožiadania.

(2) Ak sa úkon právnej pomoci má vykonať podľa cudzieho predpisu, rozhodne sudca na návrh prokurátora, či postup podľa cudzieho predpisu nie je v rozpore so záujmami chránenými ustanovením § 375. Ak takýto rozpor nezistí, úkon povolí a súčasne rozhodne, akým spôsobom sa vykoná. Proti rozhodnutiu súdu môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(3) Na rozhodnutie podľa odsekov 1 a 2 je príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa úkon právnej pomoci má vykonať.

§ 433
Úkony cudzích orgánov

(1) Cudzie orgány nemôžu na území Slovenskej republiky samostatne vykonávať úkony právnej pomoci.

(2) Cudzí konzulárny úrad s pôsobnosťou pre územie Slovenskej republiky môže vykonať z poverenia orgánov vysielajúceho štátu procesný úkon na účely trestného konania pre tieto orgány len na základe súhlasu generálneho prokurátora. Na doručenie písomnosti občanovi vysielajúceho štátu alebo na výsluch osoby, ak sa osoba dostaví dobrovoľne, súhlas generálneho prokurátora netreba.

(3) Prítomnosť zástupcov cudzích orgánov a iných osôb na úkone právnej pomoci vykonávanom slovenským orgánom je možná iba na základe súhlasu príslušného prokurátora alebo súdu, ak rozhodoval o povolení vykonania úkonu právnej pomoci alebo ak ho bude vykonávať.

§ 434
Doručovanie písomností

(1) Ak je písomnosť určená na doručenie adresátovi v Slovenskej republike vyhotovená v slovenskom jazyku alebo v jazyku, o ktorom je predpoklad, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu je adresátovi zrozumiteľný, alebo je k nej pripojený preklad do tohto jazyka, a nežiada sa osobné doručenie, doručí sa písomnosť adresátovi podľa ustanovení tohto zákona na doručovanie do vlastných rúk (§ 63). Doručiť zásielku uložením možno len pri opakovanom pokuse o doručenie.

(2) Ak písomnosť nie je vyhotovená v jazyku podľa odseku 1 a nie je k nej pripojený ani preklad do tohto jazyka, pričom dožadujúci orgán podľa medzinárodnej zmluvy nebol povinný zabezpečiť takýto preklad, vyhotovenie prekladu do slovenského jazyka zabezpečí orgán vykonávajúci právnu pomoc a následne písomnosť doručí podľa odseku 1. Inak bude písomnosť adresátovi doručená, len ak po poučení o možnosti odmietnuť jej prevzatie je adresát ochotný ju prevziať.

(3) Ak dožadujúci orgán požiada o osobné doručenie písomností, doručia sa písomnosti adresátovi osobne. V takom prípade doručovať podľa odseku 1 nie je možné, a ak sa ani pri opakovanom pokuse nepodarí písomnosti doručiť osobne, doručujúci orgán vráti dožiadanie nevybavené späť a v sprievodnom liste uvedie dôvody nevybavenia. Prevzatie písomnosti adresát potvrdí podpisom na doručnom liste dožadujúceho orgánu alebo do zápisnice doručujúceho orgánu. Ak adresát odmietne písomnosti prevziať z dôvodov uvedených v odseku 2, doručujúci orgán uvedie túto skutočnosť v doručnom liste dožiadaného orgánu alebo v sprievodnom liste, ktorým dožiadanie vráti dožadujúcemu orgánu.

§ 435
Prevoz

(1) O povolení prevozu osoby územím Slovenskej republiky na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody v cudzine na základe žiadosti cudzích orgánov rozhoduje minister spravodlivosti.

(2) Povolenie prevozu na účely, ktoré predpokladajú spätný prevoz cez územie Slovenskej republiky po vykonaní úkonu v cudzine, je súčasne aj povolením na tento spätný prevoz.

§ 436
Cezhraničné sledovanie a prenasledovanie

(1) V súlade s podmienkami medzinárodnej zmluvy môže útvar Policajného zboru pri sledovaní alebo prenasledovaní osoby vstúpiť na územie iného štátu a pokračovať v sledovaní osoby alebo prenasledovaní osoby aj na území toho štátu.

(2) Príkaz na postup podľa odseku 1 vydáva predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor.

(3) Ak ide o vec, ktorá nestrpí odklad, postup podľa odseku 1 je možný aj bez príkazu na základe súhlasu prezidenta Policajného zboru. O tejto skutočnosti musí byť ihneď informovaný orgán, ktorý by bol inak oprávnený vydať príkaz podľa odseku 2.

(4) Cudzie orgány môžu cezhraničné sledovanie alebo prenasledovanie na území Slovenskej republiky vykonať v súlade s podmienkami medzinárodnej zmluvy. Ak medzinárodná zmluva neurčuje, ktorý orgán Slovenskej republiky je príslušný udeliť súhlas s vykonaním cezhraničného sledovania alebo prenasledovania na území Slovenskej republiky, udeľuje takýto súhlas prezident Policajného zboru.

Dočasné odovzdanie osoby na vykonanie procesných úkonov do cudziny

§ 437

(1) Na žiadosť cudzieho orgánu možno osobu nachádzajúcu sa vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky dočasne odovzdať do cudziny na účely dokazovania.

(2) Osobu uvedenú v odseku 1 možno dočasne odovzdať, len ak

a) nemá v konaní v cudzine postavenie obvineného a s dočasným odovzdaním súhlasí,

b) jej neprítomnosťou sa nezmení účel väzby alebo výkonu trestu vykonávaného na území Slovenskej republiky,

c) dočasné odovzdanie neprimerane nepredĺži trvanie väzby, ktorá sa vykonáva na území Slovenskej republiky,

d) dočasné odovzdanie nepredĺži výkon trestu odňatia slobody vykonávaného na území Slovenskej republiky.

§ 438

(1) O povolení dočasného odovzdania osoby rozhoduje minister spravodlivosti. V rozhodnutí určí primeranú lehotu, v ktorej musí byť dočasne odovzdaná osoba vrátená na územie Slovenskej republiky.

(2) Po povolení dočasného odovzdania príkaz na premiestnenie osoby do cudziny vydá okresný súd, v ktorého obvode je osoba vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

§ 439

(1) Doba, po ktorú bola osoba vo väzbe v cudzine, sa nezapočítava do lehôt podľa § 71. Rozhodnutie o tom urobí súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca.

(2) Doba uvedená v odseku 1 sa započíta do dĺžky výkonu trestu vykonávaného v Slovenskej republike.

(3) Proti rozhodnutiam podľa odseku 1 alebo 2 je prípustná sťažnosť.

§ 440

Ustanovenia § 437 až 439 sa použijú primerane aj na odovzdanie osoby do cudziny, aby sa mohla zúčastniť úkonu právnej pomoci vykonávaného na území iného štátu na žiadosť slovenských orgánov.

§ 441
Dočasné prevzatie osoby z cudziny na vykonanie procesných úkonov

(1) Ak je v trestnom konaní na území Slovenskej republiky potrebná účasť inej osoby ako obvineného na účely dokazovania a táto osoba je v cudzine vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, požiada prokurátor alebo sudca ministerstvo spravodlivosti o zabezpečenie dočasného odovzdania tejto osoby na územie Slovenskej republiky. V žiadosti uvedie, na aké úkony je prítomnosť osoby potrebná, a označí deň alebo časové obdobie, na ktoré je prítomnosť potrebné zabezpečiť.

(2) Ak dožiadaný štát povolí dočasné odovzdanie osoby na územie Slovenskej republiky, rozhodne sudca, v prípravnom konaní na návrh prokurátora, že táto osoba bude počas dočasného odovzdania na území Slovenskej republiky vo väzbe. Sudca v uznesení uvedie, že väzba sa začína dňom prevzatia tejto osoby na územie Slovenskej republiky.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa použijú primerane aj na odovzdanie osoby z cudziny, aby sa mohla zúčastniť úkonu právnej pomoci vykonávaného na území Slovenskej republiky na žiadosť cudzích orgánov.

§ 442
Odovzdanie veci

(1) Na žiadosť cudzieho orgánu je možné vykonať zaistenie veci a jej následné odovzdanie do cudziny.

(2) Dožiadaný orgán môže odložiť odovzdanie zaistenej veci, ak ju slovenské orgány potrebujú v trestnom konaní.

(3) Pri odovzdávaní zaistenej veci dožiadaný orgán požiada cudzí orgán o jej vrátenie. Tohto práva sa však výslovne môže vzdať alebo môže súhlasiť s tým, aby sa vec vrátila priamo jej vlastníkovi.

(4) Tieto ustanovenia sa použijú primerane aj na odovzdanie veci, ktorá bola zaistená u vydávanej osoby. Ak je to možné, taká vec sa odovzdá cudzím orgánom súčasne s vydávanou osobou.

§ 443
Zaistenie majetku

(1) Za podmienok stanovených v medzinárodnej zmluve môže súd na základe žiadosti cudzieho orgánu na návrh prokurátora rozhodnúť o predbežnom zaistení majetku patriaceho osobe, proti ktorej sa vedie v cudzine trestné stíhanie, alebo časti tohto majetku nachádzajúceho sa na území Slovenskej republiky.

(2) O návrhu podľa odseku 1 je príslušný rozhodnúť okresný súd, v ktorého obvode sa nachádza majetok alebo jeho časť.

(3) Na konanie podľa odsekov 1 a 2 sa primerane použijú ustanovenia tohto zákona týkajúce sa zaistenia výkonu trestu prepadnutia majetku.

§ 444
Informácie z registra trestov

Na prijatie žiadosti cudzieho orgánu o poskytnutie informácie z registra trestov je príslušná generálna prokuratúra.".

102. Dvadsiata štvrtá hlava sa vypúšťa.

103. Doterajšie § 385 až 392 sa označujú ako § 445 až 455.

Čl. II

(1) Vo veciach uvedených v § 168, v ktorých bolo do 1. októbra 2002 začaté trestné stíhanie vyšetrovateľom, prípravné konanie dokončí vyšetrovateľ podľa ustanovení o skrátenom vyšetrovaní; na rozhodnutia podľa § 171 a 172 je príslušný vyšetrovateľ.

(2) Vo veciach podľa doterajšieho § 14 ods. 3 písm. b), v ktorých bola do 1. októbra 2002 podaná obžaloba na civilnú osobu na vojenský súd, dokončí konanie vojenský súd.

(3) Na konanie vo veciach osôb uvedených v § 14 ods. 1 písm. c), v ktorých bola do 1. októbra 2002 podaná obžaloba, dokončí konanie súd s právomocou podľa doterajších predpisov.

(4) Cudzie rozhodnutie uznané najvyšším súdom, ktorého výkon nebol nariadený do 1. októbra 2002, sa vykoná podľa doterajších predpisov.

Čl. III

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 251/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z., zákona č. 353/1997 Z. z., zákona č. 12/1998 Z. z., zákona č. 73/1998 Z. z., zákona č. 256/1998 Z. z., zákona č. 116/2000 Z. z., zákona č. 323/2000 Z. z., zákona č. 367/2000 Z. z., zákona č. 490/2001 Z. z., zákona č. 48/2002 Z. z. a zákona č. 182/2002 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 4 odsek 4 znie:

   „(4) Samostatnou organizačnou súčasťou Policajného zboru sú úrady justičnej polície a útvar kriminalisticko-expertíznych činností. Úrady justičnej polície sú organizované spravidla podľa organizácie súdov.[6])".

2. V § 5 ods. 2 sa slová „úrady vyšetrovania Policajného zboru" nahrádzajú slovami „úrady justičnej polície Policajného zboru".

3. V § 6 odsek 3 znie:

„(3) Úrady justičnej polície riadi generálny riaditeľ útvaru justičnej polície Policajného zboru.".

4. V § 6 ods. 4 a ods. 5 sa slová „útvaru vyšetrovania a kriminalisticko-expertíznych činností Policajného zboru" nahrádzajú slovami „útvaru justičnej polície Policajného zboru".
5. V § 7 ods. 8 sa slová „úradu vyšetrovania" nahrádzajú slovami „úradu justičnej polície".
6. V § 17 ods. 1 sa vypúšťajú slová „trestného činu alebo" a slovo „ich" sa nahrádza slovom „jeho".
7. V § 17 ods. 4 sa na konci za slová „za priestupok" pripájajú tieto slová: „alebo osoba, ktorá by ním porušila spovedné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá jej bola zverená ústne alebo písomne pod podmienkou mlčanlivosti ako osobe poverenej pastoračnou starostlivosťou".
8. Za § 17 sa vkladá § 17a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 17a
Oprávnenie požadovať informácie

Policajt je oprávnený požadovať potrebné informácie od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočnosti dôležitej na odhalenie trestného činu a na zistenie jeho páchateľa.".

Čl. IV

Zákon č. 57/1998 Z. z. o Železničnej polícii v znení zákona č. 73/1998 Z. z. a zákona č. 182/2002 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 16 ods. 1 sa vypúšťajú slová „trestného činu alebo" a slovo „ich" sa nahrádza slovom „jeho".
2. V § 16 ods. 4 sa na konci za slová „za priestupok" pripájajú tieto slová: „alebo osoba, ktorá by ním porušila spovedné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá jej bola zverená ústne alebo písomne pod podmienkou mlčanlivosti ako osobe poverenej pastoračnou starostlivosťou".
3. Za § 16 sa vkladá § 16a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 16a
Oprávnenie požadovať informácie

Pri plnení úloh podľa tohto zákona je policajt oprávnený požadovať potrebné informácie od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočnosti dôležitej na odhalenie trestného činu a na zistenie jeho páchateľa.".

Čl. V

Zákon č. 240/2001 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 13 ods. 1 sa vypúšťajú slová „trestného činu alebo" a slovo „ich" sa nahrádza slovom „jeho".
2. Za § 13 sa vkladá § 13a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 13a
Oprávnenie požadovať informácie

Colník je oprávnený požadovať potrebné informácie od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočnosti dôležitej na odhalenie trestného činu spáchaného v súvislosti s porušením colných predpisov a na zistenie jeho páchateľa.".

Čl. VI

Zákon č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení zákona č. 58/1999 Z. z., zákona č. 181/1999 Z. z., zákona č. 356/1999 Z. z., zákona č. 224/2000

Z. z., zákona č. 464/2000 Z. z., zákona č. 241/2001 Z. z. a zákona č. 98/2002 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 35 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Minister môže policajta zaradeného v útvare inšpekčnej služby[10b]) previesť na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preložiť na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu aj bez uvedenia dôvodu.".
Doterajšie odseky 2 až 9 sa označujú ako odseky 3 až 10.
Poznámka pod čiarou k odkazu 10b) znie:

„10b) § 4 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.".

2. Za § 36 sa vkladá § 36a, ktorý znie:

„§ 36a
Povolanie

(1) Minister môže na nevyhnutne potrebný čas povolať na plnenie úloh inšpekčnej služby[10b]) policajta s jeho súhlasom, a to i na také činnosti, ktoré nevyplývajú z funkcie, do ktorej bol ustanovený alebo vymenovaný.

(2) Minister ukončí povolanie policajta,

a) ak pominuli dôvody tohto povolania,

b) na žiadosť policajta, a to najneskôr do jedného mesiaca odo dňa predloženia jeho žiadosti.

(3) Policajtovi pri povolaní do iného miesta výkonu štátnej služby patria náhrady ako pri služobnej ceste.

(4) Do funkcie zastávanej policajtom pred povolaním podľa odseku 1 nemožno počas doby povolania ustanoviť iného policajta.".

3. V § 228 sa odsek 1 dopĺňa písmenom e), ktoré znie:

„e) vyjadriť sa o návrhu na povolanie policajta na plnenie úloh inšpekčnej služby podľa § 36a.".

Čl. VII

Zákon č. 124/1992 Zb. o Vojenskej polícii sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 11 ods. 1 sa vypúšťajú slová „trestného činu alebo" a slovo „ich" sa nahrádza slovom „jeho".
2. V § 11 ods. 3 sa na konci za slová „za priestupok" pripájajú tieto slová: „alebo osoba, ktorá by ním porušila spovedné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá jej bola zverená ústne alebo písomne pod podmienkou mlčanlivosti ako osobe poverenej pastoračnou starostlivosťou".
3. Za § 11 sa vkladá § 11a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 11a
Oprávnenie požadovať informácie

Pri plnení úloh podľa tohto zákona je vojenský policajt oprávnený požadovať potrebné informácie od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočnosti dôležitej na odhalenie trestného činu a na zistenie jeho páchateľa.".

Čl. VIII

Zákon č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 12 odsek 1 znie:

„(1) Príslušník zboru je oprávnený požadovať potrebné vysvetlenie od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočnosti dôležitej na vypátranie hľadanej veci a v prípade potreby osobu vyzvať, aby sa ihneď alebo v určenom čase dostavila do určeného ústavu na spísanie úradného záznamu o podaní vysvetlenia.".

2. V § 12 ods. 3 sa na konci za slová „za priestupok" pripájajú tieto slová: „alebo osoba, ktorá by ním porušila spovedné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá jej bola zverená ústne alebo písomne pod podmienkou mlčanlivosti ako osobe poverenej pastoračnou starostlivosťou".
3. Za § 12 sa vkladá § 12a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 12a
Oprávnenie požadovať informácie

Príslušník zboru je oprávnený požadovať potrebné informácie od osoby, ktorá môže prispieť k objasneniu skutočnosti dôležitej na vypátranie obvinenej osoby, ktorá je na úteku z výkonu väzby, alebo odsúdenej osoby, ktorá je na úteku z výkonu trestu odňatia slobody.".

4. V § 67 sa na konci pripája táto veta:

„Od povinnosti mlčanlivosti oslobodzuje príslušníka zboru minister.".

Čl. IX

Zákon č. 255/1998 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi sa mení takto:

1. V § 1 ods. 3 sa slová „smrť a znásilnenie" nahrádzajú slovami „smrť, znásilnenie, sexuálne násilie a sexuálne zneužívanie".
2. V § 5 sa slová „znásilnenia (§ 1 ods. 3) nesmie presiahnuť tridsaťnásobok" nahrádzajú slovami „znásilnenia, sexuálneho násilia a sexuálneho zneužívania (§ 1 ods. 3) nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok".

Čl. X

Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 524/1990 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 266/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 295/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 237/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 248/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 250/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 202/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 207/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 265/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 285/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 160/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 168/1996 Z. z., zákona č. 143/1998 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 319/1998 Z. z., zákona č. 298/1999 Z. z., zákona č. 313/1999 Z. z., zákona č. 195/2000 Z. z., zákona č. 211/2000 Z. z., zákona č. 367/2000 Z. z., zákona č. 122/2001 Z. z, zákona č. 223/2001 Z. z., zákona č. 253/2001 Z. z., zákona č. 441/2001 Z. z., zákona č. 490/2001 Z. z., zákona č. 507/2001 Z. z. a zákona č. 139/2002 Z. z. sa mení takto:

1. V § 68 ods. 1 sa vypúšťajú slová „podľa § 49 ods. 1 písm. b) a d) a priestupky podľa § 50 spáchané medzi blízkymi osobami, ako aj priestupky".
2. V § 68 sa vypúšťa odsek 3.

Doterajší odsek 4 sa označuje ako odsek 3.

Čl. XI

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok), ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom č. 57/1965 Zb., zákonom č. 58/1969 Zb., zákonom č. 149/1969 Zb., zákonom č. 48/1973 Zb., zákonom č. 29/1978 Zb., zákonom č. 43/1980 Zb., zákonom č. 159/1989 Zb., zákonom č. 178/1990 Zb., zákonom č. 303/1990 Zb., zákonom č. 558/1991 Zb., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 6/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 178/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 247/1994 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 222/1998 Z. z., zákonom č. 256/1998 Z. z., zákonom č. 272/1999 Z. z., zákonom č. 173/2000 Z. z., zákonom č. 366/2000 Z. z., zákonom č. 253/2001 Z. z., zákonom č. 182/2002 Z. z., zákonom č. 215/2002 Z. z. a týmto zákonom.

Čl. XII

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbra 2002 okrem 12. bodu a 39. bodu čl. I, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. septembra 2002.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.